

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

ANY I

Barcelona, dilluns, 27 de setembre del 1937

NUMERO 187

EDITORIAL

A BARCELONA EL MATEIX QUE A MADRID

LA descoberta del nou complot feixista, a Madrid, ha estat molt impressionant. El sistema emprat pels traïdors és de la mateixa factura del que a Bilbao i a Santander donà la victòria als facciosos. Amb traïció s'alçaren contra la sobirana voluntat del Poble, fent traïció a llur pàtria mantenen la tragèdia que esfondrà l'Economia — ultra lliurar-la a trossos als països invasors — i per la traïció tracten de guanyar a la reraguarda el que mai no podrien aconseguir amb les armes de la coalició feixista.

El fet d'aquesta nova descoberta és prou eloqüent i dona base suficient per a reflexionar. No direm que els cridats a reflexionar sobre aquest fet siguin aquests o aquells altres. Som tots els qui tenim el deure de fer-ho, uns més que d'altres, potser; el deure, però, ens abasta a tots, perquè la traïció preparada a Madrid — de la mateixa naturalesa que la que ha abatut Bascònia i la Muntanya — és de suposar que també s'està gestant a la nostra reraguarda, al cor de Catalunya.

Ja sabem que aquest problema no resta negligit pels qui tenen cura de l'ordre públic a la reraguarda, però necessitem remarcar que els feixistes i la cinquena columna no es troben, en molts casos, allà on hom vol trobar-los. El cas de Madrid és prou clar perquè hom sàpiga on són els cataus de l'enemic, la massa del qual no es compon pas d'anarquistes ni de gent d'altres sectors

que tothora han palesat amb prou evidència llurs sentiments antifeixistes i revolucionaris.

Nosaltres diem que, en ordre a les sistematitzacions, cal que hom operi un canvi radical. No té això el to d'una consigna. Es fer present una necessitat. Tot el temps i tots els mitjans de la Policia han d'ésser esmerçats a perseguir sistemàticament i únicament la xurma feixista que compon la cinquena columna que opera a les nostres espatlles. A Barcelona i a molts indrets de Catalunya són a legions. Els mateixos centres oficials n'estan cosits, i per això cridem l'atenció de les altes esferes de governament, per tal com es fa necessàriament imprescindible començar una tasca depuradora — tenaç i implacable — que sanegi els llocs des d'on hom pot sabotejar la guerra i la revolució.

No es pot pensar que a Barcelona sigui diferent de Madrid, i, si no, vegeu on estaven arraulits, els traïdors, a la capital de la República.

Abans, doncs, que el perill sigui massa imminent, cal que el qui pot actuar amb mà ferma, sense consideracions de cap mena, i ja és arribada l'hora que aquesta tasca policíaca tingui el suport i la col·laboració de tots els antifeixistes. Tots estem interessats que a Catalunya no passi el que ha passat a Bilbao i a Santander, i el que hauria passat a Madrid si hagués mancat el zel i l'enèrgia del personal de Serveis Especials de l'Estat Major de l'Esercít del Centre.

La lliçó és molt gran.

MUSSOLINI I HITLER

Els dos dictadors han presenciats les maniobres de Meklenburg

Mussolini ha visitat les fàbriques metal·lúrgiques «Krupp», de Essen

LES MANIOBRES

Berlin, 28. — Hitler i Mussolini van presenciar durant el matí d'ahir la fase final de les gran maniobres de Meklenburg, en les quals prenen part les forces aèries, terrestres i navals. A última hora de la tarda sortiren per Essen, per tal de visitar les fàbriques Krupp. Hom fa remarcar que aquesta visita no figurava al programa de l'estada del "Duce" a Alemanya. — Cosmos.

LA VISITA A LA FABRICA KRUPP

Essen (Alemanya), 27. — La ràdio alemanya anuncià ahir, de sobte, per boca del mateix ministre de Propa-

ganda, doctor Goebbels, que Hitler i Mussolini visitarien avui, dilluns, les fàbriques metal·lúrgiques de Krupp, a Essen.

Seguidament foren iniciats a Essen els preparatius. Hom aixecà un arc de triomf a l'avinguda que condueix de l'estació del ferrocarril fins a la ciutat.

Es disposà, en canvi, que a les fàbriques Krupp hom treballés normalment i que no fossin ornats els essencials establiments, per tal que el "Duce" els veés en plena activitat.

Aquest matí, a les vuit i set minuts, arribà Mussolini en ferrocarril. Abans ho havia fet Hitler. Aquest acudí a l'estació a rebre el seu col·lega i junts

revisaren la companyia de la guàrdia negra que els va retre honors. A l'entrada de la Casa Krupp els esperava el director general de les fàbriques, Krupp. Hitler i Mussolini anaven acompanyats de Ciano, Starace, Rodolph Hess, Dino Alfieri i von Neurath.

Els visitants van recórrer successivament els 150.000 metres quadrats que ocupen les fàbriques, en la visita de les quals invertiren algunes hores. Es van detenir principalment en els tallers de laminació, foneria, construcció de locomotores i fabricació de canons. Durant la visita, els obrers continuaven treballant.

A les 11'32 sortiren Hitler, Mussolini i els seus acompanyants, en tren especial, cap a Berlín. — Cosmos.

A LA TORNADA DEL "DUCE"

Londres, 28. — S'anuncia oficialment que immediatament de tornar el "Duce" a Roma serà lliurada a aquesta capital una nota franco-britànica expressant en termes vigorosos la posició franco-britànica davant la guerra d'Espanya i propugnant un nou esforç per a cercar una ràpida solució al sangonant conflicte. — Cosmos.

Caracciola ha guanyat el premi Masaryk. — Nuvolari en cinquè lloc. — Hi ha hagut desgràcies entre el públic

Brno (Txecoslovàquia), 27. — El Gran Premi d'automòbil Masaryk ha estat guanyat pel corredor alemany Caracciola, sobre Mercedes-Benz. Els llocs segon, tercer i quart, també foren ocupats per alemanys, mentre l'italià Nuvolari es classificà al cinquè lloc. La cursa fou abundant en accidents.

El més greu es va produir en llançar-se contra el públic el bòlid del corredor alemany Lang, amb Mercedes-Benz. Resultaren deu ferits, tres dels quals molt greus. Un altre cotxe entrà també entre el públic i ferí alguns espectadors. — Cosmos.

Portela, Maura i Solà Cañizares a Barcelona

Perpinyà, 28. — Per la frontera de Cervera han entrat a Espanya l'ex-President del Consell Manuel Portela Valladares i l'ex-ministre de la Governació Miquel Maura. Hom diu que han estat cridats pel Govern de la República, per tal de prendre part en les properes sessions de les Corts. — Cosmos.

Aquest matí, procedents de França, han arribat a la nostra ciutat Miquel Maura, Portela Valladares i Solà de Cañizares.

A la zona facciosa són clausurats els Instituts d'Ensenyança secundària

Heus ací el text d'un Decret dimanat del Departament de Presidència de la "Junta Técnica del Estado", i que ha publicat el "Boletín Oficial" de Burgos.

"A partir del primer d'octubre pròxim i per a tota la duració de l'exercici escolar, seran clausurats els Instituts d'Ensenyança secundària, la llista dels quals és la següent:

Instituts nacionals d'Astorga, Béjar, La Estrada, Lucena, Noya, Priego, Tudela i Trujillo.

Instituts elementals d'Arévalo, Algecires, Aracena, Betanzos, Barcaldo, Burgo de Osma, Carmona, Cazalla de la Sierra, Cervera del Rio, Alhama, Eibar, Fregenal de la Sierra, Guernica, Haro, Inca, La Robla, Medina del Campo, Medina de Rioseco, Miranda de Ebro, Nerva, Peñaranda de Bracamonte, Portugaleta, Reinos, Sanlúcar de Barrameda, Santoña, Tafalla, Toro, Utrera, Vélez, Màlaga i Villanueva de Lugo.

Institui-Escola de Màlaga i Sevilla.

«Es així com Franco treballa per l'augment de la cultura del poble espanyol de què tant parla? El més probable és que no hi hagi mestres — els va assassinar tots — al territori franquist.»

N'hi ha que tenen sort

— Vols «burilles»?...

— Nooo! Uix!

— Es que són de les meves! Mira, te les donaré i després tu em guardaràs les teves, eh...?

Criminals!

Aquest matí, Canton ha estat bombardejat tres vegades

El mariscal xinès Feng-Yu-Xiang ha estat nomenat general en cap de les forces del Nord

VICTIMES DEL BOMBARDEIG
Canton, 28. — Aquesta ciutat ha sofert aquest matí, fins al moment de comunicar, tres bombardeigs seris ja-

ponesos. El primer, tingué lloc des de les tres a les quatre i una a càrrec d'un sol avió. De les nou a tres quarts de deu es registrà el segon i a dos

quarts de dotze es donà l'alarma per tercera vegada.

El primer avió llança sis bombes. Durant el segon bombardeig els avions tingueren com objectius les instal·lacions ferroviàries. Una bomba caigué a l'estació i matà sis persones. Una altra caigué en un taller del ferrocarril.

(Ve de la primera pàgina)

Justicia

Presa de possessió dels components del Tribunal contra l'espionatge i alta traïció

Al saló del Tribunal de Cassació, sota la presidència d'Andreu, va tenir lloc la presa de possessió dels membres del Tribunal contra l'espionatge i alta traïció.

Van seure a la dreta del president Andreu, el sots-secretari del Departament de Justícia, Ragaol; el fiscal del Tribunal de Cassació, Jené, i el magistrat Tauler.

A l'esquerra, el procurador de Catalunya, Duran d'Ocon; el fiscal Olabarrieta, i el magistrat Martí Miralles.

Obert l'acte, el secretari de l'Audiència, Juandó, llegí el Decret de constitució de l'esmentat Tribunal, i el nomenament dels magistrats Rodríguez Dranguet, com a president; Pelai Sala i Pasqual Galbe, i també els magistrats suplents Santiago Sentís i Carles Gerhart.

Aquesta dos darrers, mentre el Ministre de Defensa no nomeni els dos militars que han d'actuar com a membres de l'esmentat Tribunal.

El sots-secretari de la Conselleria de Justícia, Ragaol, adreçà la paraula als reunits dient que ho feia en nom del conseller de Justícia i per encàrrec exprés del ministre del ram. Feu història de la creació del Tribunal, dels esdeveniments de la guerra, i exposà les raons per les quals Catalunya aspirà a tenir també aquest Tribunal. Una d'aquestes raons era el catalanisme, com així ho ha reconegut el Govern de la República, i l'altra raó l'eficiència que a Catalunya aquest Tribunal actuaria igual que els altres Tribunals autònoms i especials, i el Govern de la Generalitat s'ha vist satisfet pel Govern de la República, en les seves aspiracions.

S'adreçà als components del Tribunal creat, per manifestar-los que Catalunya té confiança en ells, i que està segur que sabran administrar justícia, no oblidant que estem en guerra. Va retre el seu homenatge a la memòria dels caiguts als fronts, i adreçant-se als qui hi lluiten digué que poden estar segurs que a la resguarda hom vigila i treballa per ella, especialment en els delictes d'espionatge.

Acabà saludant tothom en nom del ministre de Justícia.

EL SUMARI CONTRA ELEMENTS DE LA CINQUENA COLUMNA

Pel jutge instructor del sumari contra els elements de la cinquena columna, han estat dictats altres dos processaments, el de Lluís Oriet i de Pere Romero Ballestà, el qual fou detingut per haver-li estat ocupat un carnet de treball.

Han estat ordenades noves detencions que segurament seran portades a terme aviat.

El Jutjat es treballarà a la presó per

tal d'ampliar les declaracions dels detinguts i processats.

Pel motiu d'aquests nous processaments no ha estat encara clos el sumari.

CANVI

Per haver estat nomenat el magistrat Rodríguez Dranguet per a la presidència del Tribunal contra l'espionatge, les causes que instruí com a jutge especial seran distribuïdes entre alguns Jutjats.

VISITES AL PRESIDENT DE L'AUDIENCIA

El president de l'Audiència fou visitat pel cap de l'Assessoria Jurídica Central del Departament de Governació i Assistència Social de la Generalitat de Catalunya, Joan Loperena.

EL SERVEI D'INFORMACIO

El servei especial d'informació de l'Audiència, en els sis mesos que porta d'actuació, ha complimentat 2.800 oficis. La setmana passada va informar 242 oficis i se n'han rebut per a ésser despatxats 234 més.

SUSPENSIONS I UNA ABSOLUCIO

La vista de la causa que havia de tenir lloc pel delictes de rebel·lió, al Tribunal Popular número 1, fou suspesa per no haver comparegut l'advocat defensor.

Al Tribunal Popular número 2 s'ha vist la causa contra Enric Hereu Balaça, al qual, mentre l'examinava, se li va disparar la pistola i matà un company de milícia.

El veredict del Jurat fou d'inculpabilitat i el Tribunal va absoldre el processat.

Les altres vistes dels diversos Tribunals foren suspeses per diferents motius.

ASSENYALAMENTS

Audiència Territorial

No té assenyalaments.

Tribunals Populars

Número 1. — Dos judicis: Un per estafada, contra Josep Maria Alabedra, i un altre, per lesions, contra Manuel Fernández.

Número 2. — Un judici, per rebel·lió, contra Josep Querol Miró.

Tribunals d'Urgència ...

Número 1. — Revisió de causes. Número 2. — Dos judicis, per defecció al Règim, contra Joan Sahadell Mercader i Francesc Rodríguez i altre.

DIVORCIS

Josep Fernández, contra Concepció González, a les onze.

Carme Adan, contra Brauli Montes, a les 11'05.

Carme Miquel, contra Joan Serra, a les 11'10.

Resum De Notícies

El diumenge, per via Puigcerdà, arribaren 500 refugiats de Gijón, els quals foren atesos per la Junta que actua a Barcelona.

El tren de Puig Alt de Ter arribà amb dues hores de retard, a conseqüència d'un descarrilament ocorregut a Parets del Vallès, sense que, per sort, ocorreguessin desgràcies personals.

Belgrad, 28. — Ahir, diumenge, acabaren les grans maniobres de l'exèrcit iugoslau, que han estat presenciades pels caps dels Estats Majors dels països aliats de Iugoslàvia. En representació de França assistí a les maniobres el generalissim Gamelin.

Marrakech (Marroc francès), 28. Els indígenes han tornat a manifestar-se a la via pública demanant la llibertat dels detinguts amb motiu dels últims successos.

Calcuta, 28. — A la regió de Queta, que ha alguns anys fou teatre de terribles terratrèmols, que ocasionaren milers de víctimes, s'han deixat sentir diverses sacudides sísmiques de molta violència. S'ignora si hi ha víctimes.

Múnic, 28. — Un dels autobusos que venia a aquesta capital ocupat "nazi" bolcà en un viratge. Resultaren morts deu milicians i 17 de ferits. Segons una altra versió, la catàstrofe es produí a conseqüència d'una topada.

València, 27. — Aquesta tarda es reuniran els ministres en Consell. Pels molts assumptes a tractar, no és aventurat afirmar que el Consell continuarà demà.

Manifestació socialista a Varsòvia

Varsòvia, 28. — Organitzada pel Partit Socialista Polonès, se celebrà ahir a Varsòvia la manifestació d'aquest Partit més important que ha tingut fins ara a la capital de Polònia. Es calcula que desfilaron ordenadament, cantant els Internacionals, uns 10.000 joves d'ambdós sexes, membres de les organitzacions juvenils socialistes. Desfilaren amb ells uns 500 milicians amb camisa blava i corbata vermella. Els manifestants, que anaven envoltats d'un veritable núvol de policia, portaven unes 300 banderes roges. — Cosmos.

Secretariat de relacions de refugiats confederats del Nord a Catalunya

SECCIO D'INFORMACIO

Paulina Garcia Martínez pregunta per Josep Maria Vinda Garcia, del batalló mixte d'Enginyers Sapadors Minadors, 2ª companyia (sergent). Direcció: Rue du Palais, Palaco de Justícia, Le Vigan (Gard.) França.

Marta de la Rivaberrera, la qual es troba a Sarroca de Segre (Lleida), voldria saber dels seus familiars Ernest Trecera, que pertanyia al batalló 127, 2ª companyia, i Eulogi Ernest, Serapi i Prudent Bezanilla de la Rivaberrera.

Felisa de la Fuente, la qual es troba a Sarroca de Segre (Lleida) desitja tenir notícies dels seus familiars Joaquín i Josep de la Fuente, Felisa Carrocedo i Carme Carafia.

David Ruiz Gutiérrez pregunta per la seva companyia Heliodora Palacios González i les seves filles María Cosmi i Jesús Gutiérrez. Cal adreçar-se al Sindicat Unic o Joventut Llibertària de Mollet (Barcelona).

Joana Sassea Azurmendi desitja saber notícies d'Anastasi Tamayo Eucharri, sergent del batalló Guipuscoa, 156ª brigada, 2ª divisió, 3ª companyia. Adreçar-se a Lloriana de Ter (Barcelona).

Teodora Llinasador Arriola pregunta per Francesc Zubia, d'Intendencia militar. Adreça: Lloriana de Ter (Barcelona).

Lúcia Seco pregunta per la seva filla Dolores Compadre Seco. Adreçar-se al Regim de Torres de Segre (Lleida).

Dabiel González González pregunta per Modest Ferrero González, del batalló primer de Meabe, fent a l'hospital núm. 3 de Santander. i Martina Ferrero González, infermera de l'hospital de Limpías (Santander). Adreçar-se a Plaça de la Constitució, 12, Bisarro de Ter (Barcelona).

Joana Sassea Azurmendi pregunta pel seu company Ignasi Arrondo Azurmendi, del batalló Guipuscoa número 60. Adreçar-se a Lloriana de Ter (Barcelona).

Maria Sassea pregunta per Josep Manuel Llinasador Arriola. Adreça: Lloriana de Ter (Barcelona).

Carme Alonso Ruiz desitja saber dels seus fills Andreu, Basillisa, Fausta i Clementina Alonso Alonso. Adreçar-se a Montblanc Llorca (Balearic) Tarragona.

Milagros Astoriza pregunta per Estevó Martínez Gorostiza, Minuscula Artesa de Segre (Lleida).

Selustiana Pague pregunta per Rupert Gallardo. Adreçar-se a Chateau Chiron, Colònia Madama Tranquet, Rue du Marché, Vieux (França).

Gregori Astar Fernández desitja saber del domicili de la seva tia Roser Fernández Hernández. Adreçar-se a Pelajo, 56, segon, primera, Barcelona.

NOTICIES I AVISOS

Convocatòria

Demà, dia 28, a les set de la tarda, tindrà lloc una reunió general dels treballadors administratius del Sindicat Unic de Sanitat, Assistència Social i Higiene.

La reunió se celebrarà a la sala del Sindicat, i es prega a tots els companys que no deixin d'assistir-hi. — El Comitè.

Una nova aplicació del cotó

Nova-York, 28. — Oficialment s'anuncia que els tècnics del Comitè Nacional Tèxtil i Cotoner han descobert una nova i interessant aplicació del cotó, que permetrà consumir milers i milers de tones d'aquesta fibra, amb la qual cosa serà alleujada considerablement la crisi exportadora de cotó que amenaçava amb la ruïna aquesta branca importantíssima de l'agricultura nord-americana.

Es tracta d'emprar el cotó per a pavimentar carreteres i carreteres. El cotó, barrejat amb certes substàncies bituminoses, resulta un producte que reuneix meravelloses condicions per al pavimentat, puix que té poc desgast, evita les patinades i resulta d'un preu molt reduït.

Ja s'han efectuat les proves oficials, pavimentant un llarg tros de carretera de molt tràfic, i el resultat ha estat magnífic. — Cosmos.

La situació econòmica i financera de Turquia

Ankara, 28. — Per avui està convocat el Consell de ministres amb l'objecte de substituir l'actual primer ministre Ismet Inonu.

D'origen oficial es declara que l'acord següent essent complet entre el President de la República, Kemal Atatürk i el president del Consell, però que s'ha decidit canviar aquest aspecte l'actual situació de Turquia aconsella que al front del Govern hi hagi un entès en finances en lloc d'un polític.

El diari oficial d'Estambul s'ha també escrit que la situació econòmica i financera del país exigeix que es col·loqui al front del Govern un home tècnic en aquelles matèries. — Cosmos.

El successor de Troncoso

Irun, 28. — El capità Ochotorena, que ha substituït el comandant Troncoso, ha manifestat a l'Agència Havas que no és cert que aquest últim hagi estat substituït, i ha afegit que ell ocupa el seu lloc solament amb caràcter interí. — Cosmos.

Notícies Locals

COETS I ARMES

En un local del Guinardó la policia s'incantà d'una quantitat de coets lluminosos que, un cop desplegat, es veié que portaven la bandera monàrquica.

La Brigada de Disciplina Social també trobà algunes armes en un local del Poble Sec.

DETECCIONS

Han estat posats a disposició del Tribunal d'Urgència, per defecció al règim, Josep Roger Codina, acusat d'haver falsificat alguns documents, i Francesc Castillo Ros, per estar acusat que després del 6 d'octubre, en un poble de la província de València, delata els qui en aquella data havien actuat a favor de les esquerres.

Ingressaren als calabossos del Palau de Justícia i seran igualment jutjats pel Tribunal d'Urgència, Josep Vallés Montserrat, propietari d'un bar del carrer Salmeron, que venia el pernil a vuit pessetes els 100 grams, i Teresa Campos i Jaume Badia, que en llurs botigues del carrer València venien pernil i ous, respectivament, a preus superiors als de taxa.

La policia procedí a la detenció de Jaume Ponç Boda i Manuel Santiago Martínez, acusats d'haver-se venut apropiant-se'n l'import, quatre rodes de recanvi d'un camió.

Les quatre rodes venudes foren trobades, i es detingué el comprador Baptista Vila Rafegas i Rafael Navarro Guzman, el seu dependent, que intervingué en l'operació.

UNA CARTERA QUE FUIG

Quan passava pel carrer de Prat Vermell Miquel Hernández Gómez, dos desconeguts li prengueren la cartera.

UN AUTOMOBIL QUE SEN VA

Al carrer de Freser, es presentaren cinc desconeguts a Joan Noguera i li prengueren el seu automòbil número B. 38.153.

UN MORT I DOS DETINGUTS

Ahir, diumenge, a darreres hores de la nit, al carrer d'Enna, encruentament amb el de Lope de Vega, fou trobat un cadàver, el qual presentava dues ferides d'arma de foc al cap.

Aviat el jutge de guardia, va procedir a efectuar les primeres diligències i, pel diagnòstic del metge, hom va descartar la possibilitat d'un suïcidat, malgrat haver-hi un revòlver al costat del cadàver, per tenir les ferides amb entrada per la part posterior del craní.

La policia portà a terme les gestions necessàries i s'arribà a identificar el mort, el qual resultà ésser Emili Nieto Lorente, de 53 anys, que vivia al carrer de Lope de Vega, 27, pral.

Hom va saber, també, que l'interfecte havia estat a una taverna anomenada "Ca la Gallega", on havia tingut una discussió amb un individu anomenat Pasqual per un deute del segon al primer. En aquesta discussió, Nieto es va treure la pistola i va fer foc contra el Pasqual, sense ferir-lo. Després se'n anà i va apartar mort en el lloc esmentat, amb la seva mateixa arma al costat.

La policia, a primeres hores de la matinalada, va posar a disposició del jutge els presumptes autors del crim, Pasqual i Pere Garrido Manzanera, els quals negaren haver comès el crim.

Van explicar que, efectivament, a la taverna de "La Gallega" discutiren amb Nieto per una quantitat que li devia el Pasqual i que li va reclamar de mala forma, i que Nieto engegà la seva arma contra els dos germans, sense ferir-los. Gràcies a la intervenció d'un amic d'ambdós no en donaren coneixement a la policia, però després de sortir el Nieto de la taverna, els sortiren per anar-se'n a casa, sense saber res del crim.

Els detinguts han ingressat a la presó fins que hom aclareixi el que va passar.

UN FERIT

A la casa de socors de Can Tunis ha estat assistit d'unes ferides al genoll dret, de pronòstic reservat, infirmitat per arma de foc, Manuel Alcega Pérez, de 18 anys, el qual ha manifestat que passava prop de la barriada de Cases Barates d'aquella demarcació i se sentí ferit, sense saber què li passava.

UN RELLOGAT IRASC

Per insultar i agredir diversos individus d'una família amb un automòbil rellogat en una casa de cases de Sant Pere, ha estat posat a disposició del jutge de guardia Ramon Colomer Redorta.

TROBALLA D'ARMES

La policia ha fet un registre en una casa i ha trobat diverses armes curtes, carregadors per a aquestes, municions i altres objectes d'or i argent, la procedència dels quals no saberen explicar satisfactoriament als habitants de la dita casa. Per aquest motiu passaren a disposició del Jutjat.

UN AMIC QUE S'APROFITA

A instàncies de Josep Roca Castello, fou detingut Antoni Peral Aparicio. Hom acusa el delinqüent que aprofitant-se que el denunciant, fa uns mesos, es trobava a la presó, per encàrrec d'aquest anà a casa seva i s'emportà, amb l'encàrrec de guardar-les, 7.000 pessetes que el delinqüent, en aquella ocasió, tenia guardades.

EL PRESIDENT NO HA ESTAT AL SEU DESPATX OFICIAL

Aquest matí, el president no ha estat al seu despatx oficial i per tant no ha treballat.

EL CONSELL GENERAL D'ASSEGURANCES SOCIALS

El "Diari Oficial" publica una ordre del Departament de Treball, que designa les persones que, a més dels representants de la Generalitat, han d'integrar el Consell General d'Assegurances Socials de la Generalitat de Catalunya.

La llibertat d'un poble mai no pot ésser obra i prerrogativa d'un partit. Es un dret col·lectiu que comprèn tots els seus components. Es una funció social per antonomàsia

AQUEST MATI, CANTON...

(Segueix a la pàgina 3)

ri i produí algunes víctimes entre els obrers. Per primera vegada es recolliren en diversos llocs de la ciutat projectils de metralladora.

Sembla que el nombre de víctimes dels tres bombardeigs puja a prop d'un centenar.

Els hidroavions japonesos han bombardejat també el ferrocarril de Canton a Hankeu, on han causat grans destruccions.

Durant les darreres vint-i-quatre hores, els avions japonesos han bombardejat la majoria de les línies fèrries xineses de l'est. — Cosmos.

VIOLENT TEMPORAL A LA REGIO DE XANG-HAI

Tòquio, 27. — El Departament de Marina comunica que l'aviació naval japonesa ha bombardejat durant la nit del dissabte al diumenge les diverses línies xineses als fronts de Xang-Hai, causant nombroses baixes i enormes destruccions en les fortificacions xineses. Durant el dia d'ahir, el fort temporal que es desencadenà damunt Xang-Hai i la seva regió determinà la suspensió de les hostilitats, que es limitaren a duels d'artilleria. — Cosmos.

EL "GENERAL CRISTIA"

Xang-Hai, 27. — S'informa que el famós mariscal Feng Yu Xiang, conegut amb el sobrenom de "general cristià", ha estat nomenat general en cap de les forces d'operacions al nord de Xina. — Cosmos.

ELS JAPONESOS AVANCEN

Tien-Tsin, 2. — Les tropes japoneses han travessat el riu Niang Yang, perseguint els xinesos per la vora oposada. Els japonesos prossegueixen la seva avançada cap al sud i el sud-oest. Pel primer dels dits sectors els nipons progressaren en el dia d'ahir 15 quilòmetres. Les avantguardes japoneses es troben ja a 44 quilòmetres de Xang-Tu. — Cosmos.

PROTESTA JAPONESA

Tòquio, 28. — La Premsa japonesa protesta energicament per l'intent d'algunes nacions de convocar una Conferència dels Països signants del Tractat de les Nou Potències que garanteix la seguretat de la Xina.

El diari «Asahi» escriu que tot el poble japonès s'oposaria com un sol home a qualsevol projecte d'intervenció més o menys directe de les Potències estrangeres en el litigi sino-japonès. Afegix que les nacions europees, el mateix que els Estats Units, han d'assistir com a simples espectadors a «la labor de normalitzar la situació a Xina, que porten a terme els japonesos».

Pregunta el periòdic quina actitud

adoptarien Anglaterra i França si el Japó s'immiscués en qualsevol conflicte específicament europeu. — Cosmos.

PROTESTA DE LA U. R. S. S.

Moscú, 27. — L'Agència Tass comunica que l'ambaixador de la U. R. S. S. a Tòquio ha lliurat a Hirota una enèrgica nota del Govern de Moscou que contesta la comunicació rebuda del Japó per tal que l'ambaixada russa abandonés Nankin per a preservar-se dels bombardeigs aeris de la capital de la Xina.

La nota soviètica declara, principalment, que la U. R. S. S. no reconeix al Japó el dret d'atacar Nankin, cosa que efectua contra el Dret Internacional i, per tant, el Govern de Moscou ha ordenat el seu embaixador i el personal de l'ambaixada a Nankin de romandre en aquesta capital, fent responsable el Japó del que els pugui ocórrer.

La nota declara que la conducta del Japó és inqualificable i sense precedents entre països civilitzats, i protesta enèrgicament dels bombardeigs aeris contra les poblacions civils, les institucions culturals, etc. — Cosmos.

MANIFESTACIO COMUNISTA A LONDRES

Londres, 27. — Dos mil comunistes destilaren ahir per algunes artèries centrals de Londres i es dirigiren a un parc públic, en el qual celebraren un miting, protestant contra la política d'Anglaterra davant la intervenció estrangera a Espanya i davant l'agressió de Xina pel Japó. L'ordre no s'alterà durant la manifestació. Van vetllar per aquest més de mig miler de policies. — Cosmos.

DESMENTIMENT XINES

Xang-Hai, 27. — Les autoritats de Xang-Hai desmenteixen categòricament les informacions japoneses que atribuïen al Govern xinès el propòsit d'incantar-se de la recaptació de Duanes de les concessions estrangeres. — Cosmos.

ATAC A UNS VAIXELLS PESQUERS

Hong-Kong, 27. — Avui s'ha sabut que el dimecres proppassat, un submarí japonès atacà una flotilla pesquera xinesa i causà nombroses víctimes, car el submarí no es retirà fins que hagué enfonsat tots els vaixells i abandonà lliure ocupants sobre les ones. El nombre de víctimes és molt considerable pel costum xinès que els pescadors es troben acompanyats, durant les feines, per llurs pares, dones i fills.

Els comptats supervivents de l'horrible atemptat foren recollits per un vaixell alemany que creuà accidentalment per aquells llocs, i per això s'ha tingut notícia de l'ocorregut. — Cosmos.

Dimecres vinent llegiu a

CATALUNYA

el primer dels interessants reportatges:

«L'EFICACIA DE LA REVOLUCIO SOCIAL ESPANYOLA» que serà també el primer dels de: «LA INDUSTRIA DEL VÍDRE I EL SEU ART»

A l'Espanya feixista lliguen els gossos amb llonganisses

En «El Pueblo Vasco», de San Sebastián, llegim el següent entrellat: «En la España que alborea, el "Día del plato único" y el "Día sin postre", son preceptos que deben cumplirse con verdadero júbilo patriótico y con auténtico fervor religioso».

En un altre indret del mateix diari llegim una gasetilla en la qual es recorda a tots els propietaris d'hotels, restaurants, pensions, cases de dispepa, etc., que passin a pagar l'import del postre que no es menja i el dels plats que es deixen de menjar. Finalment es diu als particulars que no puguin lliurar l'import a les senyorettes recaptadores, que ho lliurin a l'Oficina muntada per a aquesta recaptació.

I acaba dient: «Las personas que pasado dicho plazo no entreguen las cantidades que con arreglo a sus posibilidades les corresponden, serán sancionadas severamente».

Tan difícil que resulta a l'Espanya feixista — segons innumrables testimonis — pagar el que es menja, figureu-vos si haurà d'ésser difícil pagar allò que no es menja.

Però, és que encara hi ha més: En el mateix diari, llegim: «Victoria. El gobernador ha destituido a otro alcalde y ha impuesto multas de 100 y de 500 pesetas a varias personas pudientes por su conducta antipatriótica al contribuir con cantidades irrisorias al plato único».

I encara un altre: «Diario de Navarra de Pamplona, diu: «El gobernador civil ha impuesto sendas multas a varias personas por no contribuir o por contribuir de manera escasa a la recaudación del día del Plato Único».

«¿Qué diran aquests emboscats filofeixistes de la nostra reraguarda? Es que als dominis franquistes lliguen els gossos amb llonganisses? Tot el més, dels gossos en deuen fer llonganisses, que no és el mateix».

Més dades per a la «no intervenció»

Diu en un dels seus darrers números «El Popolo d'Italia»:

«San Sebastián. — Ahir al matí, a l'església de Santa Maria, va celebrar-se una funció religiosa per a beneir el gallardet del "Fascio di Combattimento" de San Sebastián. Ha estat padrina la comtessa Viola di Campello. Després de la funció es formà un seguici que recorregué els carrers fins al nou estatge del Feixisme, que fou inaugurat solennitament».

En el «Pueblo Vasco», de San Sebastián, llegim el següent anunci:

«Administrador alemán ario, tomaria casas administracion. Compra y venta de fincas. Inmejorables referencias de propietarios españoles. Pablo Luecke, Berlín, W. 15 Pfalburgerstr. 33».

Això ja s'adiu més a les intencions "protectores" de Berlín envers Franco. Es comença per ésser administrador i s'acaba fent d'amo, en tota l'extensió de la paraula.

Sortosament els queda poc temps per a gaudir del fruit de llurs rapinyes.

«A B C», de Sevilla, del 16 del corrent, en la relació dels telegrams retornats per no trobar el destinatari, publica dos noms:

«Mascarino Edmondo, O. M. S., i sargento Fortugno Antonino».

Com pot veure's, es tracta de dos veïns de Sevilla, el nom dels quals és molt corrent en aquest temps a la ciutat del Guadalquivir.

Heus ací dades i més dades per anar sumant a les ja conegudes de tothom. La intervenció alemanya i italiana és cada dia una cosa que entra més de ple en la vida normal de l'Espanya que es troba sota el jou de Franco.

Visita d'estudi per al pantà de Forata

València, 27. — El director general d'Obres Hidràuliques i Ports féu ahir una visita al terme municipal de Yatoiba, per a conèixer el terreny on es tracta de construir el pantà de Forata que ha de regar una vasta extensió de terreny conreable que beneficiarà a una dotzena de pobles. Acompanyaven el director Artigues l'ex-vice-secretari d'Obres Públiques, Valera, el delegat del Govern en la Confederació del Segura i altres personalitats.

LES SAGNANTS BARALLES ENTRE ELS REBELS A SARGOSSA, HAN TINGUT MOLTA IMPORTANCIA

Molts dels 800 cadàvers, víctimes d'aquesta revolta, vestien l'uniforme de «Falange»

València, 27. — Han estat sabuts alguns detalls del que passà a Saragossa la nit del dimarts, dia 7 del que som, amb motiu de l'avançament de les tropes republicanes.

Els dies anteriors, el pànic s'havia estès per tota la ciutat i foren milers de persones les que sortiren en direcció a Pamplona, Logroño i San Sebastián, malgrat que hom amagà amb informacions falses el què passava al front.

La presa de Beicite i Quinto va transcendir les últimes hores de la nit del dia 7 i es va produir un estat d'inquietud gran. L'explosió de sis o set artefactes fou la iniciació del que més tard podia passar. Aquella mateixa nit hom va sentir descàrregues per la Plaça de la Seu, Passeig de la Independència, Coso, Torrero, Mercat, etc. A la matinada, els fets s'anaren localitzant al barri de Sant Josep. Per diversos carrers es van veure cadàvers de guàrdies i falangistes. Solament a la porta de la Diputació en foren recollits dotze.

Concentrat el foc al barri de Sant Josep, no fou fins a dos quarts d'una del dia 8, hi va haver vuit-cents morts, molts dels quals vestien l'uniforme de Falange. L'explicació que es dona que aquests morts vestissin l'uniforme falangista és la que a Falange s'havien inscrit nombrosos aspirants.

El mateix dia 8, segons confessió d'alguns evadits, fou dissolta i desfeta la segona línia de Falange car, segons les autoritats faccioses, tots els seus efectius eren marcadament partidaris i simpatitzants de la República. — Febus.

L'AVORTAT MOVIMENT CONTRA LA SEGRETAT DEL REGIM DESCOBERT A VALENCIA, TENIA IMPORTANTS RAMIFICACIONS A MADRID

València, 27. — El director general de Seguretat digué aquest matí als periodistes que el moviment avortat a Madrid responia al mateix pla subversiu que el que s'aconsegüí descompondre a València.

Afegí que amb tots els informes precisos a la vista, calia rectificar de la informació de Madrid el detall que cap de les forces d'assalt apareixen complicades en el complot i que únicament ho estan uns oficials de l'antic cos de Seguretat que tenien relació amb els elements feixistes, i es donava la circumstància que aquests oficials estaven proposats per a la separació de molt temps ençà i l'assumpte estava pendent d'aprovació del Consell Nacional de Seguretat.

Quant a la referència dels carros blindats d'assalt, no és que el personal estigués complicat, sinó que hi havia un pla per a introduir-se al Parc. No es tracta — repetí el director

general de Seguretat — d'un complot més, sinó del mateix descobert a València i que ací estava més perillat. Per tant, poden estar segurs que per molt que es moguin alguns elements a la reraguarda, no aconseguiran absolutament res, ni tan sols l'efecte moral que semblen proposar-se.

Acabà dient que durant l'alarma d'ahir, en determinats llocs se sentiren paquets, i per això es practicaren diverses detencions. — Febus.

S. I. A.

neix per tal d'ajudar totes les víctimes del feixisme; tots els qui sofreixen per la causa de la llibertat popular.

EL CAP DEL GOVERN POSA AL CORRENT EL PRESIDENT DE LA REPUBLICA DE LA SEVA GESTIO A LA SOCIETAT DE NACIONS

Emulant Goya, Picasso ha dibuixat els «Somnis i mentides de Franco»

València, 27. — Aquest migdia, el cap del Govern ha visitat el President de la República, amb el qual ha conferenciat durant més d'una hora i li ha donat compte, amb tot detall, del seu viatge a Ginebra i de la seva actuació davant el Comitè de la Societat de Nacions.

Després de la visita del president del Consell, Asaña va rebre el ministre de Treball, l'escriptora Magda Donato i una comissió de metges nord-americans, integrada pels doctors Edgesson, miss Helen Killiams i Foriet, i el metge espanyol Felicià Jerez.

També van estar a la Presidència de la República els escriptors Josep

Bergamín i Joan Larrea, els quals lliuraren al President el primer exemplar dels dibuixos de Picasso titulat «Somnis i mentides de Franco». — Febus.

TAMBE HA TORNAT DE GINEBRA I PRAGA EL MINISTRE D'ESTAT

València, 27. — De tornada de Ginebra i Praga, on va representar el Govern a l'enterrament de Masaryk, ha arribat el ministre d'Estat, Josep Giral. Durant el matí ha estat al seu despatx treballant en els assumptes endarrerits i no ha rebut cap visita. — Febus.

Ha estat lliurada una placa al general Miaja

Madrid, 27. — Ahir va tenir lloc l'acte del lliurament de la placa que les dones i infants espanyols ofereixen a l'insigne defensor de Madrid, general Miaja.

L'homenatge estava organitzat per l'Associació de Dones Republicanes de Madrid, i consistí en el lliurament d'una artística placa d'argent sobre de fusta, amb l'escut d'Espanya i el nom de l'illustre general en or de llei repujat, amb la següent inscripció: «Les dones i nena espanyols al general Miaja».

Lliuraren l'homenatge Blanca R. Fontecha, la secretària Angela Alonso, i Modesta Salinas.

La placa ha estat costejada per subscripció, a València, entre les dones i infants evacuats i valencians, els quals s'han afegit a aquest homenatge de justícia i afecte, subscripció al do-

natu màxim de la qual era de vint-i-cinc cèntims.

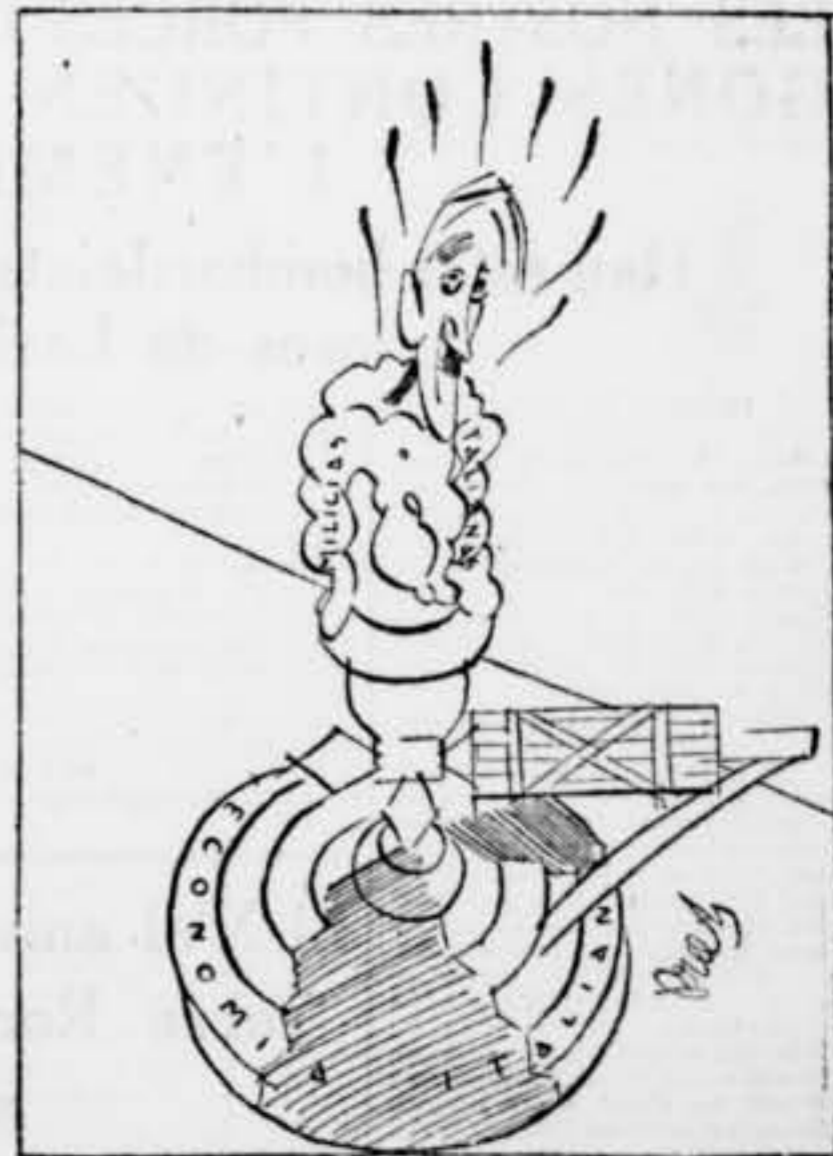
Han cooperat amb el gran entusiasme a aquest fi, les dones d'esquerra republicana de València.

El general Miaja va rebre emocionat el present i agral, en nom del poble generós que vessa la seva sang a les trinxeres, en lluita per la llibertat.

La Comissió fou convidada a un esmorzar pel general Miaja, el qua es va interessar molt per la vida dels evacuats, especialment pel desenvolupament de les colònies infantils de Llevant i Catalunya. — Febus.

Aquest número ha passat per la censura

D'emperador a «cabo»

Mussolini ha nomenat Hitler caporal de les milícies italianes pels seus dots de defensor de la civilització europea. (Dels diaris)

Nota del caricaturista: — Bona espelma per a aquesta palmatòria!

AL CAFE

Fum als tramvies

Després del temps revolt d'ahir, la temperatura ha millorat. Amb tot i això, la gent ha fugit de les voreres i s'ha col·locat a dintre dels cafès. Quan nosaltres hem arribat al local gairebé totes les taules eren plenes. S'hi respirava un aire espès.
— Què vols que et digui? — estava demanant el més pausat dels nostres veïns de taula. — Aci l'atmosfera té un regust que em plau.
— Tramvia, en canvi, m'amoïna.
— No sé per què — li ha contestat l'altre. — L'atmosfera d'ací és molt més pesada que la que és d'ací dintre dels tramvies. Aci som molta gent. N'hi ha molts que fumen...
— Ep! També fumen al tramvia.
— No me'n parlis. És una cosa que no la puc suportar. I ara que el tabac sembla de «burilles», menys.
— Aleshores convidràs amb mi que és almenys tan enutjós assenre's al tramvia com al cafè.
— No ho sé. Però el que jo dic és que aci, al cafè, només hi ve el que vol. Al tramvia, en canvi, la gent hi puja per necessitat. I no resulta gens edificant que, per una banda, et trobis amb una finestra oberta que et posa en camí d'agafar una pulmonia. Perquè cal veure el que és l'aire de tardor i d'hivern, quan el tramvia corre...! Doncs, per un cantó això de l'aire i, per l'altre, quan tot va tancat i el vent no et posa en perill, has d'aguantar una fumera que t'ofega. I consti que jo sóc fumador.
— Tu el que ets és un corcò. Mai no trobes res bé.
— Com s'enten? — Tampoc no ho trobes tu, això de fumar en locals tancats.
— Jo? No, home! Tot el contrari. Trobo que és una calefacció admirable. El que jo he dit, només, és que el mateix que passa aci passa al tramvia!...
— Doncs no t'entenc. I a més, ets una mica suïcida. El tabac és una metrina terrible.
— El meu pare va morir a conseqüència del tabac. És cert. El metge feia anys que l'avisava.
— Però tu... tretze són tretze. Fumes a dojo, i l'entafors en locals tancats.
— Oh, és que el meu pare va morir a vuitanta-set anys!...
— És mig simple!
— Per què? Jo sóc conseqüent. El que estarà tocat del bolet seras tu. Malparies del tabac i del fum i sempre vas amb el cigar als llavis.
— Però són embogallats, i amb colò fluix.
— Ah!...
— I el que dic del tramvia no és per mi sol. Al tramvia hi van dones i criatures. Amb quin dret els fumadors mal educats obliguen aquestes criatures i dones a engolir el fum que ells gloppen?
— Dret!... Encara parles del dret?
— No, parlaré de la for a. I aleshores hauré d'acceptar que, com que els fumadors que pugem als tramvies tenen més força que les dones i criatures, aquestes han d'acceptar la llei que fan aquests homes poc conscients.
— No em parlis de conscients i de controlats i incontrolats; que són coses que em maregen.
— Doncs, què?... El parlaré de caritat cristiana?... Els individus que fumen al tramvia són uns inconscients. I encara que el fum no fes cap mal, com que és desagradable per als altres, se n'haurien d'estar.
— ¿Que et penses que el tabac va tan barat que en pujar al tramvia es pugui llançar la cigarreta?...
— Que restin a la plataforma.
— Justa! I els qui vulguin seure hauran d'esbotzar les finestres a l'hora de pujar i baixar.
— L'altre dia em vaig trobar el meu pantaló foradat per una espurna del cigar d'un individu que seia al costat meu.
— Home!... Ho haguessis dit abans. Ara comencem per què ets tan enemic dels qui fumen al tramvia. Si haguessis estat tu el que hagues cremat l'altre segurament veuries les coses d'una manera molt distinta.
— No. Exactament igual. Mai no he fumat dintre els tramvies. Ni dintre el tren. Perquè no sé per què al tren s'ha de poder fumar i als tramvies no.
— Bé, home. No et preocupis. Ja ho endegarem tot. Però de primer deixem acabar la guerra.
MARI

LA LLUITA A L'EST
L'exèrcit del Poble domina la línia ferrada de Jaca a Osca

Fins avui, són dotze els pobles ocupats per les nostres forces

LA VICTORIOSA AVANÇADA

Boltaña, 27. — Ha continuat la victoriosa avançada de les tropes republicanes a la part nord del front d'Aragó. Després de l'ocupació d'Orma, posició importantíssima, la possessió de la qual dona a les nostres tropes el domini del ferrocarril de Jaca a Osca, i impedeix, per tant, el tràfic d'explosius de Sabiñanigo a la zona facciosa, les nostres tropes prossegueixen pel sud l'avançada cap a Sabiñanigo, alhora que estenen llur radi d'acció per aquell vessant de la serra d'O'doré. Enseny, les que al nord de Sabiñanigo ocupen posicions dominants de la carretera de Cartrina a Sallent, descendiren pel flanc esquerre, estrenyent més el cercle d'aquella població, posició que es feia insostenible per als facciosos.

Un simple cop d'ull al mapa d'aquesta regió dona idea de la capital importància de les operacions que hom està efectuant, i l'objectiu de les quals és fàcil d'endevinar.

Les operacions s'estan portant a terme, per les nostres tropes, amb un alt esperit combatiu i amb una moral a tota prova. L'alè de la victòria els anima, i costa molt de contenir-los en llur alany d'assolir noves avançades.

Per bé que no es fes res més, i tot fa suposar que encara hom farà forces més, el que resta fet és ja d'una gran importància, puix que assegura per al servei del nostre Exèrcit l'única carretera que per aquesta banda del nord de la província d'Osca comunica amb França, car no n'hi ha cap més fins a la de la Vall d'Aran, i tot el Pirineu, dominat per les forces republicanes, que pugui establir aquesta comunicació internacional.

Altres avançades que hom espera pòden obrir noves i importants vies de comunicació, que quedaran assegurades per les fortificacions que s'estan construint a mesura que hom avança, i per les naturals del terreny que a l'hivern la neu farà insuperables.

Es preveuen arribats a Boltaña es mostren sorpresos de l'ofensiva dita a terme per l'Exèrcit republicà, i confessen l'engany en què han viscut fins ara, puix que els havien assegurat que la guerra acabaria el 4 de setembre. També els ha sorpres de veure que totes les tropes no espanyoles, quan, segons les referències que tenien, la majoria dels combatents que lluitaven per la República eren estrangers.

ELS OLIVERERS SHAN TORNAT ANTIFASCISTES

Belchite, 27. — Proseguíem les obres de desarmament i sanejament. Han tornat moltes de les famílies que havien fugit durant el període de la dominació dels feixistes.

Els camperols han començat a treballar en les terres agrícoles, pròpies de l'època.

La collita d'olives és tan esplèndida, com en la resta de la zona lleial. Tots els oliverars estan carregats de fruit en quantitat astoradora, com gairebé mai no s'havia vist.—Febus.

NEU AL FRONT

Boltaña, 27. — A mitjanit del diàstabe comença a ploure, i en les altures caigut bastant de neu, malgrat ésser la temperatura força alta. Amb tot, les nostres tropes prossegueixen les indicacions del Comandament i avançaen, ocupant llocs que permetran una immediata progressió per anar tancant el cercle de Sabiñanigo. Fins ara, són dotze els pobles ocupats

i en aquests ha quedat restablerta la normalitat a les poques hores de l'entrada de les nostres tropes. — Febus.

NOVES POSICIONS

Sarinyena, 27. — El dia ha estat plujós i ha dificultat extraordinàriament les operacions als sectors del Centre i Nord. Les boires molt baixes han fet que l'aviació no pogués actuar en ajut de les nostres tropes, que, malgrat les dificultats, han combatut amb valentia al sector de Zuera i han ocupat terrenys i posicions més properes a aquesta població, que les que teníem fins fa molt pocs dies.

Les tropes republicanes han travat petita combatuts amb l'enemic, mentre el batalló de salpaders treballava a remodelar el terreny ocupat.—Febus.

Sessió necrològica a la memòria de Felip Cortiella

Ahir fou celebrada una sessió necrològica a la memòria del qui fou íerm lluitador idealista i conseqüent promotor de les anees doctrines sociològiques. Felip Cortiella, que, a iniciativa de l'Agrupació Anarquista "Els d'ahir i els d'avui", tingué lloc a la sala d'actes d'aquesta entitat.

Resulta tan interessantíssima i mil·lencosider la sessió, que els organitzadors, per tal de donar compliment a les moltes sollicituds i per a correspondre als qui, degut a la rebuda limitada del local, no pogueren encabir-s'hi, es veuran obligats ben aviat a repetir-la en un lloc de més capacitat.

Obrí l'acte el secretari, Antoni Sallut, el qual, després d'exposar-ne el significat i l'abast, cedi la paraula al literat Placid Vidal, quidemertà sobre el tema "Felip Cortiella tal com jo l'he conegut i trocat", la qual dissertació mereix unanimes mostres d'aprovaació i puixa una vegada més l'èxtim en què tenim Felip Cortiella, alhora que demostra els excel·lents dotis literaris del culte novel·lista i escriptor.

Seguidament, Antoni Cortiella i Martret disserta sobre "L'obra de Felip Cortiella". Comprèn, aquesta dissertació, una justificació preliminar, una breu biografia general i els següents aspectes de l'obra de Felip Cortiella: L'idealista; El naturalista; L'evolucionador de la cultura i de la Bellina; El poeta; L'autor dramàtic; L'articulista i

propagandista; el traductor; El gran català; El tipògraf; El temperament artístic i el melencol; El feminista; L'infantil i El guidor de joves.

Cada un d'aquests diferents aspectes fou il·lustrat amb senyals fragments literaris, dramàtics o poètics de l'obra de Felip Cortiella, per valuosos elements artístics que hi col·laboraven, els quals fragments, per l'excel·lent interpretació, per l'encert en l'exposició i justa lliçió, constituïren un encertat i millor biografia que hom podia fer del gran sociòleg català.

Malgrat el caire necrològic de la sessió, el públic, donant mostres de comprensió, moltes vegades no es pogué reprimir i esclatà amb entusiasme aplaudiments amb un homenatge a la memòria del malaurat Cortiella, a la seva obra i als interpretes tota.

En acabar la sessió, un company de l'Agrupació degué l'acte amb encertades mots, esperonant els assistents a seguir les petjades ideològiques de Felip Cortiella, i pedicà als oients que, coincidint amb la iniciativa d'aquesta Agrupació, l'Ajuntament de Barcelona havia volgut honorar la memòria de l'exèrcit idealista, donant el seu nom al carrer que fins avui s'havia anomenat dels Àngels. La comunitat d'aquest just acord fou subratllat amb vistes mostres sinceres i efusives de satisfacció de tot hom.

Noves dades sobre l'ajut de Portugal als facciosos

Una desvastada personalitat portuguesa ha fet les següents declaracions a un periodista:

"Una gran part de l'important material que els rebels han hagut de menester per a llur ofensiva del Nord i d'una manera especial en les operacions que han culminat amb la caiguda de Santander, — artilleria, me-

tralladores, morters, municions, bombes per a aeroplans, etc., etc. — ha estat desmembrada de vehicles alemanys en el petit port de Leixoes, prop d'Oporto. Seguidament el citat material era transportat al territori espanyol per mitjà de camions.

Proseguint la conversa amb l'informador, ha afegit:

"Lamentablement el Govern del meu país ajuda els vostres enemics en altres formes. L'escola d'aviació de Cintra, per exemple, instal·lada en la coneguda «Granja del Marquês», ha estat posada a la disposició dels alemanys. Aquest lloc serveix de base pel tràfic d'armaments i homes amb destinació a Sevilla i Burgos. Els «nazis» han instal·lat en aquesta granja una estació radiofònica exclusivament dels alemanys. En els primers dies del mes d'agost proposant uns 40 avions alemanys van desembarcar a Lisboa. En aquest cas es volgueren cobrir les aparicions i els audits tècnics alemanys van trobar la terra portuguesa com si es tractés de simples turistes. A llur arribada, tot seguit van ésser transportats a Espanya emprant diversos autòmmbus. I això no és tot. El Govern dictatorial que sofrim els portuguesos ha enviat a Espanya, el 17 d'agost darrer, els deixebles de l'Escola Militar d'Enginyers de Lisboa, per a realitzar pràctiques i observar als fronts ocupats pels xèrcits franquistes especialment els del Centre.

"Missatges d'òmnibus portuguesos com les citades es troben en gran nombre repartides una mica per tot arreu en les línies faccioses. Finalment, ningú no desmenteix el descarat reclutament que es practica a Portugal en els medis d'obres sense feina. Be'ls hi promet un salari que mai no percebem, i si en alguna circumstància els més decidits s'han atrevit a protestar d'aquesta falta de serietat i han reclamat llurs diners, han estat destinats a llocs de veritable perill".

"No vull conservar més aquesta guitarra"...

Buenos Aires, 25. — El diari "Crítica", publica la següent notícia:

Aquest matí ha visitat "Crítica" el popular "guayador" uruguaià Joan Pedro López, per a expressar-li el seu ferm propòsit de dependre's de la seva guitarra, que ja no desitja conservar, perquè qui la hi va donar — el comandant del "Plus Ultra" — ajuda personalment la causa feixista.

Explicant-nos el seu propòsit, ens diu Joan Pedro López:

"Aquesta guitarra és un present que em feu Ramon Franco, quan acabà el seu viatge en el "Plus Ultra". Durant la seva estada a Amèrica vaig tenir l'oportunitat de cantar-li una improvisació, i en tornar ell a Espanya em va transmetre aquesta guitarra des de Madrid. Al present acompanyava una carta que, textualment diu així:

"Te envío la guitarra para que cantes con ella la gloria del trabajo a la industria, al progreso y a la libertad; pero deseo que "se te rompa en las manos" (sic) el día que cantes a la tiranía del Poder".

Joan Pedro López reflexiona:

"No pot desmentir-se una carta més explícita i salta a la vista que els seus termes contradueixen en absolut l'actitud de Ramon Franco, qui en aquest terrible moment per a Espanya, s'ha col·locat al servei de la tirania contra el poble, er això no vull conservar més aquesta guitarra.

LES NOSTRES FORCES DEL FRONT ARAGONES CONTINUEN PRESSIONANT L'ENEMIC

Han estat bombardejats els nuclis facciosos de Leciñena

EXERCIT DE TERRA

Est. — Les nostres tropes, aquest matí, han iniciat un atac damunt Fuentes de Ebro, i han aconseguit ocupar la cota 221, a l'oest del poble, que domina la carretera de Saragossa a Castelló, però 15 avions facciosos que han bombardejat l'esmentada cota ens han obligat d'abandonar-la. Així i tot, continuà la pressió de les tropes pròpies.

L'enemic baté amb la seva artilleria la posició d'Ivot (Osco).

Foc de fusell, metralladora i morter al sector de Puebla de Alborn. L'aviació enemiga bombardejà Montalbán. S'han fet diverses presencions.

Nord. — Al sector oriental, l'enemic, ahir, ajudat per la seva aviació, pressionà i obligà les nostres forces a replegar-se a la línia Llanes del Monte, vèrtex del migdia. Al sector sud foren rebutjats diversos atacs enemics.

Durant el matí d'avui, els rebels, amb la cooperació de llur artilleria i aviació, han atacat, des de primeres hores, pel sector de Cabrales, i han aconseguit ocupar la posició de Cuesta de Deris i Iye. Al sector de la costa han atacat, també amb l'artilleria, Tejedo i les altures properes a Berrio Llamigo. Damunt les nostres posicions de Venta de Niella, els facciosos han fet foc d'artilleria i fusell, i han bombardejat amb 23 avions.

Sud del Teix. — Al sector de Toledo, els rebels, amb l'ajut de l'aviació i morters, han iniciat un atac damunt del Palau de la Císla i la Casa de la Legua, la qual han aconseguit d'ocupar.

Llevant. — Durant la jornada d'ahir, foc de fusell i metralladora al front de Güecha. Les bateries enemigues emplaçades al nord-oest de Bezas canonejaren les nostres posicions.

L'aviació facciosa bombardejà Perales, Pancrudo i Corbatón.

Centre i Sud. — Res de nou.

Als distints fronts s'han presentat

a les nostres línies 55 evadits del camp facciós.

AVIACIO

Al front d'Aragó han estat bombardejades les fortificacions enemigues de Cruçeta i Cabezo Pelado, i metrallats els nuclis facciosos observats a Leciñena, on restaren incendiats tres camions. Al poble es produïren també incendis.

Al front del Nord foren fetes fugir les patrulles enemigues que intentaven metrallar el front oriental, i les nostres forces les mestresses del terreny i metrallaven les tropes rebels.

El XVI aniversari de la marxa sobre Roma serà de "dol nacional"

El dia 29 del vinent mes d'octubre, XVI aniversari de l'adveniment al Poder del feixisme italià, es preparen a diversos llocs del país actes commemoratius.

Enguany, però, l'aniversari tindrà una fesomia especial: serà de "dol nacional", en recordança d'aquells feixistes que han trobat la mort combatent en els rengles rebels en aquesta afrosra guerra que tant ens costa.

En ocasió de la diada, diversos monuments funeraris, pedres recordatòries amb els noms dels caiguts, seran inaugurats a diversos llocs del país.

El feixisme a Canàries

El terror ha fet callar el poble, però no l'ha sotmès Els alemanys, disfressats d'empleats consulars i de l'empresa particular del cònsol, foren uns valuosos elements de la sublevació

En la majoria de les ciutats de l'illa de Canàries, des del primer moment, la rebel·lió de Franco produí intensa indignació. El salvatisme amb què els oficials i els voluntaris es llançaren al carrer, a la caça de l'home, provocà només odi i desigs de venjança.

No hi havia motiu per a perseguir i, finalment, matar als millors homes de Canàries. També els rebia sabien que no hi havia motiu. Els inventaren. Els consellers alemanys, disfressats d'empleats consulars i de l'empresa particular del cònsol, Jacob Ahlers, foren uns valuosos col·laboradors per a inventar-los.

A Alemanya donà bon resultat la mentida que es preparava un alçament comunista. A Espanya s'havia de seguir el mateix camí, calia emprar els mateixos rumors.

Els capellans, amb els mètodes que

tenen a llur disposició, foren els encarregats de fer córrer el rumor que es preparava un alçament comunista ajudat pel Govern.

En les "Fulles Dominicables" s'insereixen llistes de persones que serien assassinades. Hi havia apuntades i fixades totes les persones noies.

Circulaven també unes altres llistes amb una detallada informació de la forma en què serien repartides les filles de la gent de l'ordre per a ésser violades entre els comunistes. Després, potser, assassinades. "Una no sap, filla, de què són capaços aquests comunistes", deien les noies.

Les noies explicaven a llurs amigues històries horribles de noves violades pels comunistes. Deien que el Governador estava sempre al balcó del Govern Civil insultant les noies que es passejaven per la Plaça de la Constitució.

"I, quan s'havia vist això, a Canàries?" —deien, amb llur característica hipocresia.

Les cases de les forces vives apareixien cada dia marcades amb lletres i números misteriosos. A totes les cases marcades hi havia persones condemnades a mort pels comunistes. Així es preparava l'ambient per a la sèrie de salvatges que es cometieren després.

Des del primer dia, tots els qui tenien assumptes personals amb elements del Front Popular i amb els obrers, es reuniren, armats i amb uniforme, a la Comandància Militar, i d'allí es llançaren al carrer, amb els oficis, a la caça d'homes.

L'espectacle no era el d'una força revolucionària que tractava de preservar-se d'aquella que pogués fer un dany a la Revolució. Era el de la gent inferior, salvatges que, sense el menor sentit de la decència, es llançaren al carrer a donar satisfacció a llurs instints de caníbals.

Totes les forces armades, llevat d'un petit nucli de guàrdies d'Assalt, es sublevaron, sense trobar resistència.

El Poble els contemplant en silenci. El terror el feia callar. Carrioneries que als distingits els donaven unes palmelles femenines. També aplicaven la llei de fuga. Molts havien mort a conseqüència dels cops rebuts. Els morts eren enterrats amb misteri i procurant fer-ho el més amagat possible, als voltants de mitjanit.

"Els seguitors —deien— no donen fabast".

El terror envaií les illes. Ningú no se sentia segur. El nombre d'impressionats cada dia augmentava d'una manera gran. Els caníbals de tots els quaters estaven plens. La quadra de la caserna de cavalleria, convertida en presó, estava també plena de gom a gom. Llavors es serviren de vassella que hi havia al port, que també s'ompliren.

Als presos hom no els permetia de comunicar amb llurs famílies. I costava molt de saber on els traslladaven. Els mateixos rebels feien córrer la notícia dels morts i presoners i de les palmelles i maltractaments de què eren objecte els presos. Ningú no sabia si algun dels morts era un familiar seu.

Si els portaven queviures, les autoritats feien deixar els paquets a la Comandància, i deien: "Si els troben, els ho donarem".

Només quan un pres era a "San Francisco" —així anomenaven el Palau de Justícia, perquè estava situat al carrer de Sant Francesc— i havia estat maltractat i garrotejat, deixaven que els seus familiars el poguessin veure. Era una nova fórmula per a aterrir la gent.

Un dia vingué a cercar-me la companya d'un professor amic meu. Pels cinc dies que l'havien fet sortir de casa seva, i encara no havia pogut saber on era. A la Comandància deien que no estava pres i que no en sabien res. Per un oficial amic meu —que no estava amb "ells"— poguérem saber que era empresonat a "San Francisco".

Malgrat tenir por que m'agafessin, vaig anar amb ella a veure el que trobaven. Els sentinelles ens deixaren entrar. Un oficial ens interceptà el pas en el corredor i, bruscament, ens preguntà que volíem. Li ho vàrem dir.

"Els germans vostres?" —ens preguntà, estorcant-se per tal de fer el seu to un xic més enèrgic.

La companya del meu amic explicà el que ens era.

L'oficial restà un moment indecis. Després digué que no comprenia per què la gent es preocupava tant per un "roig", un rus, i acabà dient que no valia la pena. Però encara no ens havia contestat si es trobava allí o no.

"Mira, el millor que pots fer és cercar-ne un altre. I, a una altra cosa" —li va dir.

A mi em mirava amb menyspreu. Ella va empassar-se la indignació, i no digné res. Una falangista que escoltava la conversa es reien de nosaltres.

Jo vaig insistir que ens digués si era allí o no. L'oficial no em féu gens de cas. Després, adreçant-se a ella, digué:

"Si que hi és. El vols veure?" Ens portà a través d'habitacions, fins al capdell del corredor,

En totes vèiem homes per terra, sagnant, amb el cap fet un munt de carn apilotada.

Cada cop que havíem de passar a una altra habitació, l'oficial es girava per veure quina impressió ens feia aquell espectacle.

Jo no podia veure la cara de la meua amiga, perquè anava al davant i no es tombava. Anava amb el cos dret. No semblava sentir cap emoció.

Arribarem a l'habitació on era el meu amic. Estava sol, assegut a terra, en un recó, amb el seu cos arpenjat a la paret.

"Veus el que els passa, als roigs?" —digué l'oficial a la meua amiga.

El seu company, en veure-la, tractà d'aleixar-se i zomirure, però el dolor li ho va impedir. Tenia la cara inflada. La havien arrencat, però per pèl, una banda de bigoti. L'altre cos-

tat li havien cremat amb un cigar. A cada banda de la boca hi tenia una nafra. Eren cremades.

L'oficial esperava divertir-se amb el dolor de la seva amiga, però restà buriat. Ella s'empassà la seva emoció i romangué serena i ferma. Només digué: "Que bé t'han posat".

Després preguntà a l'oficial si podia portar-li quelcom. Contestà que sí. Llavors el seu marit digué que li portés menjar, perquè feia cinc dies que no n'havia tastat.

Un cop al carrer, caminarem en silenci llarga estona.

"Ací el mataran" —em digué ella, tot d'una—. "Però, ja arribarà la nostra hora".

Vaig pensar que de la mateixa manera opinaria una bona part del Poble de les illes Canàries. Tanmateix, el terror el manté callat, però de cap manera sotmès.

LA MENTIDA DE LES PATRIES

Abans, una bandera i una idea fixa: morir per la pàtria. Avui... Faburriolat matelot, però "modernitzada", adaptada a la mentalitat nazi-fascista de la generació del dia.

Antany, si no una raó positiva, els exèrcits posien un lirisme que els permetia d'acarar-se amb la mort, amb una bona fe que espantava la terra. Ara, no. La bestialitat imperialista ho ha deixat tot. L'home va a l'encontre de la seva perdició, o de la perdició dels altres, completament idiotitzat o conscient del crim que ajuda a cometre.

Menyspreu, amb tot, les dues morals. Refusen les guerres i simpatitzen amb la guillotina quan se'n acut al magi la imatge sinistra dels teoritzants de la guerra.

Els obrers no hem tingut mai pàtria. Per atzar neixem ací i per circumstàncies ens traslladem allí, si el treball hi és més abundant. L'estimació la posem on trobem afectes, on ens tracten amb aquest bé que va més escàs que el pa, i que en diem "teatredra". S'enyora, des de la llunyania, la mare, l'amic, el bosc; no els carrers, la fàbrica, el paisatge vulgar, les cares que es veuen cada dia.

Perquè, en el poble que ha servit de marc a la nostra naixença, no totes les coses són optimistes ni falagueres. Unes ens hauran fet goig, i d'altres, fàstic.

Igual, exactament s'escodé als nadius dels altres pobles.

Som, els obrers, internacionalistes impenitents. Amb la virtut de la sinceritat. No ens donem vergonya de proclamar la nostra estima envers els companys de més collà de les fronteres.

També els clericals blasmen les petites patries i claven el seu cir a Roma. Però bé que simulin vocació il·limitada en pro del terrony que els ha donat llum, ells es deuen a Roma, no obediencen sinó Roma, i aixuguen el propi país en benefici de Roma. El cel? La terra "nostre"? Fuig, home! Un poder únic i absorbent de "tots"

els països: el del Sant Pare. Una caixa única i forta: la del Sant Pare.

Els religiosos que més abunde per Europa són internacionalistes, però de la pitjor espècie.

El "poder terronal", o sea l'Ambarada del Déu cristià al planeta Terra, va perdre la batalla que lliurà als reis que no s'avenien a fondre llur corona per a fer-ne una de sola que lluiria l'apropiat de Roma. Al seu torn, el capitalisme que neix en la forma contradictòria del 1793, desplaça, sense grans esforços, els reis miserables i malversadors i els converteix en esclaus seus mitjançant les regles de la usura. Surt la Banca Internacional, i la fun d'acumular fortunes monstruoses; d'ací els Trusts Mundials, els "Cartels" d'Acier, les Forges Reunides... i la necessitat de fer matar els pobles perquè creixin els dividends dels miserables de quant i frac, de la trepa de "patriotes" internacionals.

Franco, Hitler, Mussolini, Horty i els dictadors de sarauela de les nacions lilliputienses, no són Potències en actiu, sinó una tanda esquifida de comparses tràgiques que no belluguen un braç sense la indicació de Sa Majestat el Capitalisme Internacional.

Si així són les coses, cal imaginar-se un proletariats que es desenvolupa dins l'esfera del patriotisme per a determinar, de jaisó infal·lable, la concreció màxima i matemàtica d'allò que tanta por fa a tothom: el ridícul. Joan del Pi

QUE ES LA S. I. A.? QUE SIGNIFICA? QUIN OBJECTIU PERSEGEIX?

La S. I. A. és un organisme que agrupa al seu si tots els homes i dones lliures, honrats de consciència, disposats al sacrifici i a veïllar pels interessos morals de tots els productors del Món.

La S. I. A. significa l'organització amant dels qui sofreixen, dels perseguits per la bestia brutal del feixisme i que tenen necessitat del seu ajut, el qual es dona alloure.

La S. I. A. significa una mare tendra i afectuosa vers totes les víctimes del feixisme.

EL MISTERI DEL JAPÓ

per BIBARRAMBLA

I. — EN PRIMER LLOC: ENTENDRE'S

Abans de mots hom comet, en error de conceptes hom cau i precipita, generalitzant ignorantment la fenomenologia de l'anomenat "fascisme" (no fem pas l'honor de traduir això, que és típic), —parlant amb lleugeresa d'un Imperi "fascista" del Japó.

Es que és ben difícil donar (1er) la Fórmula Econòmica del fenomen; (2on) la seva Fórmula, dirien, antropològica.

Hi ha una proporció esparveradora d'"antifascistes" que no en saben pas DEFINIR, el que se'n diu definir, el "fascisme". Que no.

II. — ECONOMICAMENT: L'ABSORBENT PROFIT DE LA INDUSTRIA PESADA

La Fórmula Econòmica del "fascisme", a Roma moderna, post-bel·lica, és la següent:

SOSTENIR UNA INDUSTRIA MILITARI - GENOVA. A GUERRA FINIDA. SOSTENIR-LA, AMB PROFIT, QUAN AQUEST CAU.

Sostenir el Profit damunt les espalles de tota una nació. Absorbir, en el Profit aquest, de la Pesada Indústria, tot el que és agrícola. Tot salari, com tota retribució. — És el problema.

La solució d'aquell problema no és pas altra cosa que "fascisme" (a la romana).

El Nacional-socialisme —alemany, aqueix—, és l'altra (simètrica) solució.

III. — EMPRO, EN SEGON LLOC: EL FACTOR HOME

Amb la precedent Fórmula, us poseu en situació de comprendre el Moviment Bancari, en relació amb el "fascisme". La Qüestió Sindical. La Indústria Textil (Prato) superditada. — Tot sotmès, DRRIGIT.

Empro hi ha Homes, homes, que manen tot això. — És que, la Fórmula Econòmica del "fascisme", és una PART d'un total a obtenir: i l'ALTRA, és exactament l'"Home Providenciat", el mític, que aqueix home sigui el "Duce", o que sigui el "Führer".

AINO NO ES DONA PAS AL JAPÓ

Podem (forçant), incloure, potser sí, el Mladó, amb els seus 100.000.000 de caps humans, dintre de la Fórmula Econòmica "fascista". — Empro, això, no és més que un factor. Un "fascisme" japonès? Discutible.

Antropològicament, és veritat que no. Cap Home Providenciat japonès "que salvi". Que redimeixi. Cap Redemptor. — Ara: el "fascisme" és precisament aquesta redempció, concreta.

El japonès no arriba pas (ha superat) aquesta forma "latina", aquest Ersatz teutònic, de superstició.

IV. — SPARTACUS, EL PROFIT I ELS PROFITADORS

Es "possible" —possible— un "fascisme" a França? En la mesura en què sorgeixi un "Duce", sí. — A Gran Bretanya? Anàloga resposta. A Amèrica? Resposta semblant. I, des del moment que l'Estructura repel·lexi un "Duce", un "Führer", en els esmentats països, en aqueixa mateixa Estructura del cos polític, s'elimina el "fascisme". Automàtic això és.

Exactament com pel Japó, illa de la Libèlula.

Es que, nitru, no n'hi ha prou amb dir que el Profit ha de sostenir-se. S'ha de comptar amb els Profitadors també. I, sobretot, i, aqueixos últims, són els qui, precisament, observen, UTILITZEN —com preparen i sostenen— les Bandes, que van cap a la transformació en Partit Politic. És el Partit, el que predrà l'Estat, al seu temps.

La història és vella: és la història de Spartacus antic, el qual va vendre els Gladiadors. — Mussolini és un "fill del poble", hadon. El "Führer".

El Japó no és pas "fascista", car —per l'Estructura Estatal, mateixa—, va VIURE JA UNA FASE PER LA QUAL CENTRE I SUD-EUROPA ESTAN PASSANT. — El Japó va grognejar l'ex-Europa. Per l'Oriente, existeix, no pas una Realitat Blanca: sinó que el que existeix, és el Perill de Profitadors Blancs.

El Pacte Berlín-Tòkió està firmat. Empro no hi ha "Unitat Fascista". No! Són els "fascismes", els que el Japó vol aprofitar. — El misteri Politic de l'època.

Inauguració d'un nou hospital a Viella

Viella, 27. — El conseller de Governació i Assistència Social de la Generalitat, Sbert, sortí dissabte de Barcelona amb el director general de Sanitat, Sauret, el secretari Pijoan, l'inspector intercomarcal de Sanitat de Lleida, Benavent, el doctor Cunillers, el cap de Coordinació i Control Sanitari, doctor Serra. També marxaren l'alcalde de Barcelona, Hilari Salvador, i el conseller-regidor Escofet. A Balaguer, s'uniren al seguici el delegat especial a la Vall d'Aran, Baires, el comissari d'Ordre Públic de la Generalitat a Lleida, Viladín, el comissari d'Ordre Públic, Carreers, i el cap de policia de la Vall d'Aran, López.

En passar per les Avellanes, el conseller i els seus acompanyants s'aturaren a visitar l'antic noviciat dels Maristes, convertit ara en magnífic Manicomí, on hi ha allotjats gran nombre de dements, gran part dels quals procedeixen del Manicomí d'Ossa, i on es troben perfectament atesos. També, en passar per Tremp, s'aturaren a visitar l'Hospital Intercomarcal que hi ha establert en aquella vila. Els expedicionaris feren nit a Sorri, i diumenge al matí sortiren cap a la Vall. Arribaren a Viella a les onze.

Acte seguit, el conseller Sbert, amb els acompanyants i nombros públic i autoritats locals, es traslladà a l'Hospital per a procedir a la seva inauguració.

L'arquitecte Florensa, autor de l'obra, en feu lliurament al conseller i pronuncià un breu parlament en el qual exposà les condicions tècniques que aplega el nou Nosocomi i les dificultats que ha calgut vèncer per arribar a l'esplèndida realització.

El conseller Sbert va fer-se càrrec de la instal·lació i contestà, en un altre discurs breu, les manifestacions de l'arquitecte. Va anunciar que a més hom dotarà d'un altre hospital amb tot el material indispensable, adhuc de servei de Raigs X, que resulta imprescindible i del qual no es disposa actualment.

El nou hospital està instal·lat en un lloc proper a la població, entre muntanyes poblades de pins, indret d'excel·lents condicions de salubritat. Té cabuda per a 55 malalts, sala d'operacions i tots els avenços que hom pot destinar en instal·lacions d'aquesta mena.

LA LLUITA AL NORD

Tots els esforços de la infanteria enemiga han topat amb l'heroica resistència del nostre exèrcit

Gijón, 27. — Tota l'acció intensa de l'enemic es concentrà als sectors de Tama, per tal de tallar Llanes. Al matí, l'aviació, que actuava en gran massa, bombardejà les nostres posicions de Ventaniella; també hi col·laborà l'artilleria, que obri nodrit foc sobre les posicions lleials de Loma Verde.

Els soldats republicans resistiren estocament la pluja de metralla.

Hi hagué un moment en què els avions estrangers realitzaren vols rasant damunt les nostres línies, amb el propòsit de metrallar-les, però els nostres combatents hostilitzaren els aparells amb intens foc de fusell i metralladora. Un dels avions, local per les descàrregues dels soldats lleials, va caure incendiat entre les posicions de Uña i Acevedo.

Tots els esforços que realitzà la infanteria rebel per tal d'avançar, foren inútils, car sempre topà amb l'heroica resistència de les nostres tropes.

A Ventaniella i Rebollada, també fou refusat l'enemic, el qual atacà amb furia després d'una forta preparació d'artilleria i de l'aviació. Hom li causà gran nombre de baixes; però després de noves preparacions d'artilleria i de l'aviació, per part de l'enemic, el comandament lleial ordenà un petit repliegament, el qual no afecta en res la nostra posició de Loma Verde.

Les forces lleials ocuparen alguns llocs de més resistència, preparats amb temps.

A Cabrales, únicament hi hagué una

violenta acció d'artilleria, sense conseqüències per a nosaltres.

Prop d'Onís, l'enemic intentà d'apoderar-se de les nostres posicions de Pozabal, defensades per un batalló d'infanteria de marina. Davant la forta acció de l'artilleria dels rebels, les nostres tropes simularen un repliegament, i es col·locaren al vèrtex oposat del vessant. L'enemic cessà el foc i procedí a escalar la posició; però de sobte els marins tornaren a ocupar-la, i sorprendren els facciosos. Els nostres soldats obriren un intens foc amb armes automàtiques, i una companyia rebel fou delmada; la resta de les forces fugiren desordenadament. El crebentament sofert pels invasors fou molt gran.

També foren refusats els atacs de l'enemic a Canocera, i a la posició de Cabeza de Iniesta, en els quals l'enemic sofrí gran nombre de baixes vistes.

Per la part de la costa, els rebels atacaren amb carros de combat, artilleria, aviació i infanteria, però tots els esforços s'estavellaren contra la resistència de l'Exèrcit Popular.

Sobre el camp quedaren nombroses baixes dels atacants.

A la caiguda de la tarda, els nostres van haver de cedir una mica de terreny, que no té importància.

L'aviació lleial sortí al pas d'un trimotor facciós, que fugí. Fou perseguit fins a l'altura de Llanes.

A la tarda, al sector oriental, els nostres aparells metrallaren algunes

concentracions de forces enemigues que marxaven en camions. Realitzaren també nombrosos vols de reconeixement sobre la costa i el mar. Tots els avions de la República tornaren sense novetat a llurs bases.

L'enemic féu foc antiaeri contra els avions lleials, sense conseqüències. — Febus.

Arribada d'un heroi

Gijón, 27. — Avui ha estat a Gijón el sergent Antuña, que dies enrera va abatre tres avions enemics al front oriental, amb foc de metralladora.

Fou rebut pel delegat del Govern, Belarmino Tomás, que després de felicitar-lo pel seu meritori acte, l'asabentà de l'acord del Govern de fer-li lliurament de 5.000 pessetes com a premi.

El sergent Antuña ha dit, molt emocionat, que ell només desitjava que es guanyí la guerra, i que la seva acció no tenia cap importància, car s'havia limitat a complir amb el seu deure. Fet que fa referència al premi, digué que no l'acceptava, i que cedia la quantitat al Consell d'Astúries per a la compra d'armes. Belarmino Tomás, després de grans esforços, aconseguí vèncer la resistència d'Antuña a acceptar l'ementada gratificació, i l'obligà a prendre les 5.000 pessetes de premi. — Febus.

Un decidit propagador de la nostra causa: el príncep Hubert de Loewenstein

Les visites que ben sovint realitzen a Espanya els amics que arreu del Món té la nostra causa, han resultat les més de les vegades ben profitoses per a la difusió de les veritables característiques de la lluita que el nostre país sosté. Conviure amb nosaltres durant uns dies o unes setmanes, copsar de prop el tremp del nostre gloriós exèrcit de la República i del poble, que en armes defenses una causa justa i de proporcions gegantines, ha convertit els simpatitzants qualsevol indiferents en amics decidits i aquests en els més fermes incondicionals a la causa de la República espanyola, baluard avui dels atacs del feixisme internacional.

Aquest ha estat sempre l'objectiu perseguit per les organitzacions polítiques i sindicals en invitar llurs amics de fora d'Espanya, i norma dels organismes de Propaganda que els Governos de la Generalitat i de la República han creat. Així un dia i altre han desfilat pel nostre territori, escenari d'una de les èpoques més magnífiques que la Història registra, personalitats destacades en tots els camps, atrets pel resat únic de la lluita i pel suport i les facilitats que els nostres governants els han prestat en llur estada al nostre país.

Amb motiu de la recent vinguda del príncep Hubert de Loewenstein, cap de l'organització de Joventut Republicana i membre del Partit Catòlic Democràtic de Centre, s'ha posat novament de relleu com pot resultar-nos interessant la impressió que els nostres amics i simpatitzants treuen de la lluita i de la nostra organització. Aquesta impressió s'ha traduït gairebé sempre en propagandes actives al nostre favor i a voltes en decisions, entre els medis on podien influir, que ens han reportat beneficis morals i materials d'abast incalculable. Aquest aspecte del nostre esforç, malgrat i precisament la magnitud de la gran contesa, la realitat ha demostrat que no és convenient negligir-lo, sinó, ben al contrari, procurar que aquestes propagandes entusiastes de la causa del poble espanyol es multipliquin arreu del Món.

Hubert de Loewenstein era una d'aquestes personalitats influents en un determinat sector, que era convenient atraure. I no precisament pel seu cognom hi per altres circumstàncies que poguessin envoltar-lo d'una certa aurèola quelcom llegendària, sinó per la seva veritable personalitat com a líder democrata, com a antifeixista de tipus liberal, per la seva personalitat literària, a bastament coneguda a Europa i a Nord-Amèrica. Loewenstein, vingut a Espanya com amic de la nostra causa, — segons afirmacions d'ell mateix — no ha esdevingut ara cent vegades més...

En comunicació dirigida al comissari de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, redactada en termes entusiastes per els nostres coses, parla de les activitats que ara desplega a favor nostre, escrits articles que són i seran publicats als diaris anglesos i americans i rep els representants de la Premsa a Londres, als quals fa manifestacions singularment favorables a la causa del poble espanyol... Simplicitat de l'Espanya republicana abans de conèixer aquest poble nostre, ho es ara cent pegades més...

No totes les batalles es guanyen al front de combat. A més de la força de les armes republicanes que s'imposen a tota els fronts de Península, convé també que arreu del món s'apiguin que a Espanya es lluita per una causa de justícia. — C. de P.

MUSICA

A Barcelona s'han acabat els concerts; no sabem on anar per a oír música. Les sales especialitzades resten mudes, i els de la Banda Municipal han enfundat llurs instruments. Si no fos la preocupació guerrera que a tots ens envaeix l'ànim, la vida nostra esdevindria grisola, vulgar. Ens ennobleix la flaire de sacrifici que perfuma l'ambient i que els ciutadans dignes respiren.

Si la guerra exigís el tancament de tota mena d'espectacles, no fóra jo qui emmeresc tinta endebades. Però, pel que es veu, la nostra moral no és aquesta. Caharets, cinemes i teatres, funcionen com si tal cosa, segurament per accontentar els qui volen, durant unes hores del dia, allunyar-se de les preocupacions. Tots tenim dret a regir la nostra vida i a conrear els propis gustos, sempre que no desdiguem del moment heroic que travessem. Tots tenim ganes d'acollir-nos a allò que treu el buf de la prosa acumulada durant un dia d'activitats més o menys feixugues. Tots, fins els qui sentim una certa debilitat per la música, pròpiament dita.

No voldríem que per una inexcusable omisió de les institucions culturals de la Generalitat i de l'Ajuntament, i —per què no?— de l'organisme sindical que controla les sales d'espectacles de la ciutat, hom pogués arribar a creure que l'antifeixisme és incompatible amb l'aspecte més dolç i volútil de l'Art. Serà que considerem que l'expressió d'idees, de fets i d'imatges és quelcom privat de la plàstica materialitzada —el dibuix i l'esculpura, possem per cas—. Serà pel que sigui, però el cert és que els qui tenim la musa emmaridada amb l'èter passem per la profunda pena de veure'ns convertits en arbres en l'època més trista de l'any: la tardor.

—Teniu els himnes! —diren—. Sí, tenim els himnes, la baralla musical que s'han empecat els dogmàtics. Marxes heroiques o ensopides, que serviran per a enardir o encisar els impressionables, però que no serveixen per a il·luminar i exaltar els esperits. Sé que no davallem el batxador del pessimisme i que Rossini i Beethoven continuen ben vistos de nosaltres. La música no té parària, ja música és tema lliure i goig universal. Perquè així ho ha cregut, el gran Casals estima la nostra causa, i tots els músics amb ànima pensen el mateix que ell. La música és vibració eterna, és alè de llibertat. La música és expressió anarquista, i ara que el nostre poble es fa matar per la llibertat és quan més hauríem d'oír-ne... si les sales ho restessin tancades!

OBITUARIS

El company A. Piñol, tresorer del Sindicat de Distribució i Administració, passa per l'immens dolor de la pèrdua de la seva excel·la companya, Concepció Ripoll.

Després de llarga malaltia, el dia d'ahir va morir el nostre company Josep Palomir Farrà.

El Sindicat d'Indústries Alimentoses ajunta el seu sentiment al que en aquesta moments afligeix la que fou, en vida, la seva companya, Emília González, els seus fills i els companys de "Chocolates Pi, E. C.", de la qual empresa formava part.

Federació Nacional de Treballadors de Banca, Estalvi, Assegurances i Afins (C. N. T.)

Recomanem a tots els nostres companys que, en bé de la unitat sindical, s'abstinguin de comentar públicament les recents notes-circulars que divulguen les discrepàncies sorgides entre treballadors de Banca no afectes a la nostra Sindicat.

Malgrat això, considerarem arbitrària tota determinació que prengui qualsevol Comitè Directiu dels Bancs que afecti a treballadors bancaris de la C. N. T., sempre i quan no vagi precedida d'un acord bilateral entre els organismes que els representen.

Al mateix temps, i malgrat de no integrar la nostra Organització els Comitès Directius dels Bancs, per tal com s'aconseguí la nostra exclusió, creiem aparentar els qui tal cosa acordaren, que ignoraven l'existència de treballadors bancaris afectes a la nostra Sindicat, i, per tant, no abastar-nos la menor responsabilitat per l'acció perturbadora que per part de les "jefatures" i llocs de direcció i control dels Bancs registra ara la fracció comunista de Banca, estem disposats a facilitar detalls i resoldre conjuntament amb qui correspongui, sobre els improbables actes de sabotatge que es puguin fer a la causa antifeixista.

Les circumstàncies ens han obligat a reunir dades per a poder públicament comparar conductes d'alguns elements que, dient-se revolucionaris, són els únics, segons el nostre criteri, que estan involucrant la Revolució Social Ibèrica amb una gran farsa. I no regatejarem esforços per a arrencar la careta als qui en els nostres medis procurin la discòrdia, l'acció contrarevolucionària i el nostre desacreditat, per tant, el triomf del feixisme.

L'obra d'ajut a Euscadi, Santander i Astúries

Tot Comitè que administra els donatius del poble, per l'ajut als sectors atacats per la bèstia feixista, té l'obligació de fer pública la seva actuació.

La Comissió d'Ajut a Euscadi, anexas al Comitè Permanent a Madrid i tots els fronts, que ha meregut la confiança de tots els qui a Catalunya sabem comprendre la forma de fer eficaç l'ajut als sectors agredits pel feixisme criminal i en pla de sostenir un estret contacte amb els seus col·laboradors, fa públic que en els moments angostosos en que la criminalitat feixista es va desfermar damunt les terres basques, va aconseguir de fer arribar l'alé del poble català plasmat en l'efectivitat de 80.000 quilos de diversos queviures i 100.000 quilos de farina de pat; però la precipitació dels esdeveniments féu quedar per la seva aplicació un milió i mig de pessetes recaptades entre tots els estaments antifeixistes per a l'ajut als nostres germans bascos.

Convé que tots exigim que en cap carnet no hi manquin els segells confederals.

Federació Nacional de la Indústria d'Espectacles Públics d'Espanya

Ara bé, després de l'ocupació de Bilbao, i últimament Santander pels traïdors que vengueren llur pàtria al feix criminal, es troben a la nostra terra un gran nombre de refugiats bascos i santederins, la major part dones, criatures i mutilats de guerra, en un estat complet d'indignació.

I és per a ells, per tots aquests antifeixistes que es veieren foragitats de la terra on varen néixer, per aquestes dones, infants, ferits, perseguits per la facció, avui acollits a l'emparr de Catalunya, per qui la Comissió Oficial d'Ajut a Euscadi, treballa i fa tots els esforços possibles per tal de minvar un xic llur sofriment i fer que els braços acollidors dels catalans els faci oblidar els mals tractaments dels qui enderrocaren llurs llars i els llançaren a la misèria, pel fet de lluitar per un ideal de llibertat i justícia.

Així, doncs, complint l'obligació que té i per a satisfacció dels qui aporten llurs donatius, la públic que d'acord amb la Delegació del Govern Autònom d'Euscadi a Catalunya, empra els diners recaptats en la compra de robes i queviures per a tots els evacuats del Nord, sense distinció, que es troben acollits al nostre territori i davant la proximitat de l'hivern s'han adquirit uns lots de robes d'abric especialment per a dones i criatures, per un valor total de 150.000 pessetes. Aquestes robes seran degudament repartides tan aviat com siguin classificades i d'acord amb les normes concretes amb les Delegacions d'Euscadi, Santander i Astúries.

També s'han portat a terme noves gestions, per adquirir més robes, a més dels tràmits que s'efectuen a València, prop del Ministeri corresponent, per a l'adquisició de 230.000 pots de llet condensada amb que alimentar els infants necessitats.

Heus ací, doncs, l'obra de Catalunya, una obra que honora el poble que la porta a cap.

Això és el que la Comissió Oficial d'Ajut a Euscadi, anexas al Comitè d'Ajut Permanent a Madrid i tots els fronts, Passeig de Pi i Margall, 36, realitza amb l'ajut de tots els antifeixistes de Catalunya.

CONVOCATORIA DEL PLE DE SINDICATS D'ESPECTACLES PÚBLICS QUE TINDRA LLOC A BARCELONA EL DIA 6 D'OCTUBRE I SEGUENTS. AL SINDICAT DE LA INDÚSTRIA DE L'ESPECTACLE. CASP. 46

Camarades:

Constituides ja les Federacions Regionals, i representades aquestes en el Comitè Nacional de la Federació, hem cregut necessari la celebració d'un Ple Nacional de Sindicats. Es de veritable utilitat sindical i ideològica que la nostra Federació, un cop articulada, comenci el camí de les realitzacions pràctiques.

Hem fet uns informes breus, brevíssims, que servetxin de base de discussió als punts segon, cinquè, sisè, setè, vuitè, novè i desè. La nostra intenció, amb aquests informes, és d'abreujar la discussió en els Sindicats, per tal com són aquests, en definitiva, els qui resoldran el que procedeix fer.

A ningú no passarà desapercebuda l'enorme transcendència i responsabilitat que té el nostre Comitè Nacional de Sindicats. Tots els Sindicats han d'estar representats directament, per tal com es tracta de la realització d'una obra de gran envergadura.

El Ple Nacional de Sindicats s'ha convocat a Barcelona per múltiples causes, difícils d'enumerar en aquesta carta-circular. Amb tot, és suficient que avancem que s'ha estudiat la possibilitat pràctica de la seva celebració i s'ha convalidat que, degut a les raons que s'exposaren, se celebrará a Barcelona, amb el següent ordre del dia:

Primer. — Nomenament de Mesa de discussió.

Segon. — Informe del Comitè Nacional.

Tercer. — Lectura d'actes.

Quart. — Discussió i aprovació de les dites actes.

Cinquè. — ¿On ha de residir el Comitè Nacional de la nostra Federació?

Sisè. — ¿Creuen els Sindicats que el Comitè de la C. N. T. pot intervenir, en aquesta Federació, per mitjà d'un representant directe, dintre del si d'aquest Comitè Nacional d'Espectacles Públics?

Setè. — Ratificació o modificació dels Estatuts aprovats en el Ple de la constitució d'aquesta Federació.

Vuitè. — ¿Es creu necessari la creació d'una Comissió Nacional de Subministraments dintre de la Federació? En cas afirmatiu, ¿amb quins mitjans ha de comptar per al seu desenvolupament?

Novè. — ¿Es creu convenient la creació d'una distribuïdora nacional, també dintre de la Federació? En cas afirmatiu, ¿amb quins mitjans ha de comptar per a la seva instal·lació?

Desè. — ¿Es creu convenient la creació d'una productora nacional, regida per la Federació? En cas afirmatiu, ¿amb quins mitjans cal comptar per a posar-la en marxa?

Onze. — Assumptes generals.

Nomes resta dir als Sindicats l'obligació moral que tenen de discutir aquest ordre del dia, amb l'altesa de mirres peculiar en la Confederació Nacional del Treball, Salutacions lliberàries.

Pel Comitè Nacional,
El Secretari General,
MARC ALCON
Barcelona, 7 de setembre del 1937.

La S. I. A. ve a compensar i a mitigar els sofriments del poble espanyol, dels ciutadans que volen ésser lliures i lluiten contra la caronya feixista; la S. I. A. combat amb l'ajut mutu, amb la solidaritat en totes llurs fases; acudint onsevulla que hi hagi un plany, una queixa, qualsevol necessitat a cobrir.

On hi ha dolor i sofriment, allà va la S. I. A. Ve la S. I. A. perquè tu, treballador, sense mirar a quin partit u organització antifeixista pertanyes, hi ingressis, i així donaràs calor als teus germans que sofreixen i necessiten que els ajudis. Via Durutti, 32-34, segon pis, Oficina 48, és la direcció de Solidaritat Internacional Antifeixista - Secció Catalana.

Informació orgànica

SINDICATS

FEDERACIÓ REGIONAL DE SINDICATS DE L'ENSENYAMENT I PROFESSIONS LIBERALS

Secció de Belles Arts
La Secció de Belles Arts del R. U. de Professors Liberals prepara per a primera d'octubre una exhibició d'obres originals dels seus afiliats (pintura i escultura) amb motiu de la inauguració del seu nou local social, Passeig de Pi i Margall, 132.

Secció de Professors de Música
La Junta d'aquesta Secció prega els seus afiliats que vulguin passar per la Secció, Passeig de Pi i Margall, 33, entre les 8 i 9 del vespre, cada dia fins al 28 d'octubre, per un assumpte de gran interès.

SINDICAT DE LES INDÚSTRIES ALIMENTOSES

Aquest Sindicat posa al coneixement de tota l'Organització que ha estat anul·lat el segell que tenia. El nou és de forma triangular i diu: "Sindicat de les Indústries Alimentoses. C. N. T.-A. I. T. Comitè Central. - Barcelona".

També comunicarem a tots els nostres afiliats que el Sindicat es troba instal·lat provisionalment a la Via Durruti, 30, al costat de la Casa C. N. T.-F. A. I.

Tots els delegats, Comitè de control i Consells d'empresa, per a la bona marxa de les nostres indústries, hauran de passar com més aviat millor per les seves Seccions respectives.

INDÚSTRIA DE LA DISTRIBUCIÓ

Comuniquem als afiliats i públic en general que hem instal·lat provisionalment la nostra Secretaria a la Via Durruti, 30, primer, lletres F. i E., on han d'adreçar-se per a cotitzar i altres afers en general.

SINDICAT DE LA INDÚSTRIA DE L'EDIFICACIÓ, FUSTA I DECORACIÓ

Convoca tots els seus afiliats a la reunió que tindrà lloc demà, a dos quarts de set de la tarda, al local social, Baldiri, número 28, en la qual seran tractats assumptes interessants.

A CARDONA S'HA PERDUT UN SEGELL DE L'ORGANITZACIÓ

Es posa al coneixement de tots els camarades de la C. N. T. de la F. A. I. i de les Joventuts Llibertàries, que a la localitat de Cardona, província de Barcelona, s'ha perdut un segell de la Federació Local de Grups Anarquistes, el qual era de forma quadrada. El que fem confeccionar novament tindrà la forma rodona. - El Comitè de Defensa.

Advertiment important als lectors d'aquesta Secció

Per causes estranyes a la nostra voluntat, ens veiem obligats a suprimir la Informació Orgànica que formava part d'aquesta Secció. Que se'n donin per assabentats els interessats i les organitzacions afectades.

LA QÜESTIO DELS PROVEÏMENTS UNA CIRCULAR DE LA FEDERACIÓ DE SINDICATS AGRICOLS

El prestigi de la pagesia catalana organitzada i la necessitat de fer front a greus problemes que tenen plantejats les diverses branques de l'agricultura de la nostra terra, obliguen el Consell Directiu de la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya a adreçar-se als seus afiliats per tal de fixar la línia de conducta que ineludiblement cal seguir en aquests moments difícils imposats per unes circumstàncies que es precis superar costi el que costi. La missió cabdal que té confiada la F. E. S. A. C. és la salvaguarda dels interessos permanents de l'agricultura. Per tant, no pot tenir en compte els punts de vista del pagès entestat, per incomprensió o mala fe, a desentendre's de la disciplina del Sindicat Agrícola, no pot admetre els arguments capciosos aportats per sectors d'agricultors contraris al nou ordre social, els quals subtegen veladament tot el que signifiqui una renovació dels vells sistemes burgesos, no pot tolerar l'anany de lucre incontrolat dels pagessos que hagin pogut creure que la guerra cruaclama que estem vivint ha d'ésser per ells una font de riquesa a costa dels sacrificis d'altri.

Les Juntes Directives dels Sindicats Agrícoles i de les Federacions Comarcals venen obligades a col·laborar decididament i energicament a l'esmentada missió de la F. E. S. A. C. Els homes que ocupin aquests llocs de direcció, s'han d'adonar de llur responsabilitat davant del poble i han d'ésser inexorables quan es tracti de fer complir el deure de la pagesia. Ni vacil·lacions ni punts de vista particulars no són aptes en els moments actuals. Per això, tots plegats, ens que orientem i dirigim l'agricultura catalana, hem de saber actuar amb una visió totalitària dels problemes del nostre país, per tal de quedar bé amb la història i amb la nostra consciència d'homes que treballen per assolir una victòria col·lectiva que és consubstancial amb la nostra pròpia llibertat.

El problema més greu que hem de resoldre ràpidament és aquest: a preu de disconformitat amb les taxes fixades pel Govern de la Generalitat existeix en algunes comarques certa resistència a lluitar als Sindicats Agrícoles la producció de productes i forniments, especialment cereals panificables i destinats a pinsos. De resultes d'aquesta actitud, han sorgit serioses dificultats en l'alimentació de la població i de la ramaderia, així com en la selecció de grans per a destinar-los a la proxima sembra. En el que es refereix a la ramaderia, la majoria de contrades que es dediquen a la cria i a la recría es troben amb la tragèdia d'haver de sacrificar el bestiar per escassetat de pinsos. La F. E. S. A. C. ha fet considerables esforços per tal de proveir Catalunya dels cereals i pinsos que en aquest aspecte necessita. Ha comprat, per mediació de la Conselleria d'Agricultura, un bon nombre

de vagona de despulls, de pots de remolatxa, d'ordi i de civada a València i a Aragó. Té obert un crèdit de 2.000.000 de pessetes a una casa d'Anvers per una important quantitat de moresca que fins ara no ha pogut ésser expedida per les dificultats de transports marítims que tots coneixem. Té preparada una caravana de camions destinats a carregar a València vagona de gèneres procedents de les províncies de l'interior d'Espanya. Ha repartit equitativament les despulls procedents de la moita del blat que passa per les farineries de Barcelona. Però això no és prou, baldament no hagi estat possible fer més per la nostra part. Per tant, és hora de no tolerar ni un minut més que hi hagi comarques productores de pinsos i farinages en les quals un cert nombre de pagessos amagui llur producció tan necessària perquè no es produïx un col·lapse en l'economia agrícola general. I com que no es pot tolerar, cal procedir amb tota fermesa, amb tota energia, amb tota severitat. Tenim la Llei que ens ajuda i ens n'hem de valer.

L'article primer del Decret de Sindicació obligatòria dels conreadors de la terra, promulgat el 27 d'agost del 1936, diu: "Tot conreador ve obligat a realitzar a través del Sindicat Agrícola dels definites per la Llei de Sindicats Agrícoles del 30 de març del 1934, de la localitat respectiva, la venda i, en el seu cas, la transformació dels seus productes agrícoles o ramaders..." Per altra part, el Decret de Prescripció de 20 d'agost d'enguany, determina el següent:

Article primer. - Els alcaldes dels Ajuntaments i les Juntes Directives dels Sindicats Agrícoles de Catalunya seran personalment responsables de l'incompliment dels Decrets i ordres dictats pel Consell de la Generalitat o pels seus consellers, respectivament.

A aquest efecte, incorreran en responsabilitat civil, penal o administrativa, segons sigui la naturalesa de la infracció.

Article segon. - Especialment quant al compliment del Decret del 6 de juliol proposat i disposicions complementàries, relatives a la distribució del blat, els Sindicats Agrícoles i els Ajuntaments on aquells no existixin, hauran de vetllar perquè els productors compleixin estrictament les obligacions que d'aquelles disposicions en deriven, perseguint les ocultacions i imposant, a l'efecte, les sancions que les vigents

disposicions autoritzen, o denunciant els fets als Tribunals de Justícia, si escau.

Als alcaldes i a les Juntes Directives dels Sindicats Agrícoles, els serà exigida la responsabilitat en què incorrin, d'acord amb el que disposa l'article anterior, en cas de negligència o passivitat en el compliment del present Decret."

Per tant, la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya, reclama a les Juntes Directives dels Sindicats Agrícoles el compliment estricte de les referides disposicions. Immediatament de conèixer el contingut d'aquesta Circular, cridaran tots els socis i els advertiran l'obligació que tenen de lluitar al Sindicat, en el termini de tres dies, els productes i els forniments agrícoles de què disposin. En cas de resistència, les Juntes Directives dels Sindicats Agrícoles sol·licitaran ajut a les autoritats per tal de retirar aquells articles que hom pretengui d'ocultar. Els Sindicats Agrícoles posaran els esmentats gèneres a la disposició de la Federació Comarcal respectiva i aquesta a disposició de la Federació Central. Les Federacions comarcals tindran cura de fer complir aquestes normes i ens denunciaran les Juntes Directives de Sindicats Agrícoles que es mostrin contràries, negligents o simplement indiferents a aquesta línia de conducta, per tal que, a la vegada, nosaltres puguem fer el que procedeixi, en vistes al que determina el segon apartat de l'article segon del darrer dels Decrets transcrits més amunt.

Els pagessos que tenen despert el sentit de responsabilitat, que, sortosament, són la majoria, no han de voler fer el joc dels egoistes, dels especuladors i dels feixistes de la reraguada. I per això esperem d'ells una lleial col·laboració en l'obra de prestigiar, costi el que costi, els nostres Sindicats Agrícoles, magnífica esperança del demà lluminós que tots esperem i per al qual tots lluitem. No és hora d'enriquir-se sinó d'empobrir-se, si així ho exigeixen les necessitats de la guerra. No és hora de comptar sinó de pensar. No és hora d'atresorar sinó de donar-ho tot per al triomf del poble. I sobretot, cal no malmetre amb deserció l'obra immensa que tenen a fer els Sindicats Agrícoles de Catalunya, a l'impuls de la Llei de Sindicació obligatòria, la disposició més revolucionària i més constructiva que s'ha dictat a la nostra terra d'ençà del 19 de juliol. Barcelona, 24 de setembre del 1937.

Cartellera d'Espectacles

el cinema

SEMANA DEL 27 DE SETEMBRE AL 3 D'OCTUBRE

- TEUANI I NÚRIA. - Entre esposes i secretària. Tres noies, Peggy de mi cor.
LAETANA. - Un par de gitanoes. Ombrellons. De muller a muller.
CONDAL. - El pequetó Lord. Barrios de Capellans.
TALLA I BOHEME. - Una cinta de producció. Noche de duendes. Gènica. Cine-teatre. Repetició i despulls.
PUBLI CINEMA. - El jardí negre. Cabaret canibal. Futura estrella. A trompada llimpia. Instantes sigües. Instal·lació de Hollywood. Espanya al dia.
IRIS PARK. - Daniel Cooperfield. Un minut de silenci. Cògido en la trampa.
SELECT. - Amores de Susana. El misterio de Edwin Drood. Set de justícia. Dibutxos. Documental.
METROPOL. - Tu eres mio. Broadway y Hollywood. Rosa de medianoche.
INTIM. - Ayer como hoy. Tres desamada. El herón de Villamante.
ACTUALIDADES. - Abucito de Betty. Betty jueza un día. Conductores de hombres. Dominio de los nervios. Campeones de salto. Musical. España al día número 27.
ATLANTIC I SAVOY. - El pequetó explorador. Gato, ratón y cacahueti. Esportiva. Instal·lació de Hollywood. Espanya al dia.
CAPITOL. - La hija de Dracula. Esternimo. Varietas musical. Dibutxos.
DICHAMA I ROYAL. - Monte cristo. Bajo órdenes secretas. Paz en la guerra. Esportiva. Dibutxos.
MUNDIAL I BAILEN. - Contrastes. En el viejo Kentucky. De Eva para acá.
MARINA I PRUNFO. - Diego Corrientes. Vivamos hoy. Vida nocturna. Dibutxos.
POMEZIA. - El hijo perdido. El hombre que volvió por su cabeza. Espana clasificada.
NEW-YORK. - Locura de Shang-hai. Patria miró una estrella. Dick Turpin. Comica.
BOHEMIA I FAIBO. - Esta noche es nuestra. Hombres sin nombre. Delgado en prenda. Esportiva. Dibutxos.
CATALUNYA. - Continúa abierta. Contrabandistas. Comica.
FEMINA. - La rechazada. Un ducio torreado. Con paciencia y una caña. Madrid musical.
COLIBREU. - Sublime obsesión. Musical. Aunque parece mentira. Dibutxos.
FRANCESCO FERRER. - Bincosito maderño. Musical. La marcha del tiempo. Un viaje. Dibutxos.
FANTASIO. - Muñecas infernales. Comica. Reportaje. Dibutxos.
ALIANÇA. - Entre el amor y el deseo. Esta vez. Alma de golem. Comica.
ASTORIA I MARYLAND. - Muñecas infernales. Comica. Reportaje. Dibutxos.
ARENES. - El Ángel de las tinieblas. Quénta al Dr. Crooby. La ley del más fuerte.
SMART. - La vida futura. Escándalo estudiantil. A 300 por hora.
AVENIDA I KURSAAL. - Tarde de lluvia. Carnaval de la vida. El escándalo del día.
PATHE PALACE. - Oro en el Pacifico. El secreto del castillo. Muir con honor. Comica. Musical.
MAMBLÉN. - El ángel de las tinieblas. Recuerdos de los años. La última cita.
ODEON. - El fantasma de la Oeste. La Venus negra. El vengador legal.
PARIS I VOLGA. - La pisa de Berkeley. Cuando un hombre es un hombre. Crimen y castigo. Comica.
GOYA. - David Cooperfield. El vagón de la muerte. Comica. Reportaje.
ANCAHO. - Una mujer y dos vidas. Claro de luna en el río. El tiempo de las hermanas.
EXCELSIOR. - Mares de Java. El rey del Broadway. Desfiladero perdido. Comica. Musical.
SPLENDID. - El alma del londoneño. La llama eterna. A toda velocidad. Dibutxos.
CINEMA. - Asesinato en la terraza. Nuestros prisioneros.
EDEN. - Capricho trivial. Judes. Marión en tierra. Comica.
VICTORIA. - Fruta verde. Papá bobemio. Lobos pastores. Dibutxos.
ESPLAI. - Bajo órdenes secretas. Rose Marie. Salvad a las mujeres. Esportiva. Dibutxos.
AMERICA I FOC NOU. - La llave de cristal. Candidata a millonaria. Marión en tierra.
FREGOLI I TRIANON. - Expiador. No guerra en la noche. Qué tío más grande.

Advertiment important als lectors d'aquesta Secció

Per causes estranyes a la nostra voluntat, ens veiem obligats a suprimir la Informació Orgànica que formava part d'aquesta Secció. Que se'n donin per assabentats els interessats i les organitzacions afectades.

PRONTO NOVETATS

Demà, dimarts, a dos quarts de cinc de la tarda, a ciella. CANTABRIA - BASURCO contra BILBAO - BLENNER. Nit, a un quart d'onze, a pala. QUINTANA IV - CAMPOS contra NARRU II - JAUREGUI.

el teatro

- APOLLO. - Companyia de dimes socials. Nit i demà, tardes i nit, "La miseria".
BARCELONA. - Companyia de "Cofèdia castellana". Nit, i demà, tardes i nit, "Que hija tienes, Benito".
COMIC. - Companyia de revistas. Nit, "Me acuerdo a los ochos". Demà, tardes, "Las Involuntades". Nit, "Me acuerdo a las ochos".
ESPANYOL. - Companyia de vodevil. Nit, "La cocol de las tres púgias". Demà, tardes, "La dona non" i "La monagana". Nit, "La cocot de las tres púgias".
NOVETATS. - Companyia lírica castellana. Nit, "Las estrellas". "El pobre Valbuena". Demà, tardes, "Figuras y cabezudos" i "La verbena de la Palma". Nit, "La boda del señor Brinquas".
NOU. - Companyia lírica castellana. Nit, "Medianoche viento" i "La abascania". Demà, tardes, "La fiesta de san Atón" i "Buhoneros". Nit, "La tabernera del puerto".
PRINCIPAL PALACE. - Companyia d'operetes. Nit, "La princesa de la Carda". Demà, tardes, "Don Gil de Alcala". Nit, "La princesa de la Carda".
POLIORAMA. - Companyia de drama català. Nit, i demà, tardes i nit, "El cascador".
ROMEA. - Companyia de comèdia castellana. Nit, "Para Faroles". Demà, tardes, "De muy buena familia". Nit, "Para Faroles".
VICTORIA. - Companyia lírica castellana. Nit, "La corte de Fernando" i "Las corsarias". Demà, tardes i nit, repeticó del vodevil-revista-estret "El buxo de Colón".
TIVOLI. - Companyia de revista. Demà, tardes i nit, "Arte 1937" amb els nous quadres.
VARIETATS
CIRC BARCELONES. - Cada dia, tardes i nit, grans programes de varietats.
NOTES. - Tots els teatres estan controlats per la C. N. T. Quèda suprimida la recuada, la comptadora i la clac. Tots els teatres funcionen en règim socialista i, per aquest motiu, no es donen entrades de favor.
Un carnet que no porti els segells confederals no té cap valor.

CULTURA

ALS ALUMNES DE LA FACULTAT DE MEDICINA

Als alumnes de la Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona que tinguin complertes les asseccions dels grups A, B, C, D i E de la carrera, de conformitat amb la convocatòria del 29 d'abril d'enguany, i vulguin sol·licitar els punts corresponents al proper mes d'octubre, poden passar per la Secretaria de la Facultat, des d'avui, dilluns, dia 27, fins al 2 d'octubre, per tal de presentar la corresponent sol·licitud.

Durant els mateixos dies seran també admeses les demanes d'inscripció dels alumnes inscrits en matèries isolades que, en virtut de la convocatòria anterior, hagin d'ésser examinats d'acord amb les prescripcions del pla vigent a la Facultat. En nom dels alumnes que es troba mobilitzats al front, poden fer la demana d'inscripció en matèries isolades que, en virtut de la convocatòria anterior, hagin d'ésser examinats d'acord amb les prescripcions del pla vigent a la Facultat.

Home convoca els militants d'Estudiants C. N. T. a la reunió que tindrà lloc avui, dilluns, a les set del punt de la tarda, per tal de tractar assumptes de gran interès.

A LES ORGANITZACIONS ANTI-FEIXISTES

Són pregades totes les organitzacions antifeixistes de Catalunya de trametre material de propaganda a Estudiants C. N. T., del Sindicat de l'Ensenyament i Professions Liberals C. N. T.-F. A. I., Passeig de Pi i Margall, 33.

ES OBERTA LA MATRÍCULA PER ALS CURSOS NOCTURNS DE FORMACIÓ COMERCIAL

La Institució d'Estudis Comercials de la Generalitat de Catalunya obre matrícula per als seus cursos nocturns de formació comercial, econòmica i financera, el vinent divendres, dia primer d'octubre, al seu nou local, Durat i Bas, 9, edifici de la Biblioteca Francesc Layri. Mentrestant, les persones que vulguin inscriure's poden passar per la Secretaria de la Institució, de set a dos quarts de nou del vespre.

ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA BRUC, 119

Es fa admetre al públic que el termini per a la inscripció a la matrícula de l'Escola Municipal de Música acaba el dia 30 del present mes, a les 13 hores.

Per als refugiats del Nord

Milers de germans venen fugint de les terres desolades i sagnants on el feixisme criminal ha clavat les seves urpes. Prefereixen les nits i els dies terribles dels famolencs i dels sense llar, a viure comodes però esclaus a la terra maledida.

Són centenars de milers de nens i dones, de vellets i joves que surten dels països del Nord d'Iberia per a passar la frontera de França, on somien rebre l'abraçada fraternal de la "democràcia". És l'època de tot un poble que abandona la llar volguda per a crear la nit del regim capitalista en busca de la llum familiar d'un home lliure que els doni acolliment i esperances per a seguir la dura lluita fins a la fi de la mort o de la victòria.

Però en va crequen els refugiats l'ajut de les "democràcies" estrangeres; en va la mare proletària cerca en terra estranya el lloc segur per al nen que en els seus ulls porta reflectit el signe terrible de la guerra; del nen que porta al front la sang fresca del seu germanet caigut desota les bombes feixistes quan el sol del Món lliure començava de banyar-li el cor amb el seu foc i de donar als seus ulls la llum que no es trobava en l'antig regim de fam i de persecució. En va el milicià ferit, el brau lleó del Nord cercava allí l'ambient propici per a guarir les seves ferides i prendre de nou el seu company, el màuser, entre les seves mans fortes i per a bolcar la collita de la llibertat després de l'explosió terrible.

Però heus ací el poble de Catalunya que crida els seus germans d'altres regions per la boca de la Secció Catalana de Solidaritat Antifeixista Internacional, que els ofereix part del seu pa i acolliment en les seves llars. Act a l'Espanya obrera i camperola, en la nostra escassesa, en la nostra tragèdia de poble atacat i abandonat per

la solidaritat dels altres, ací hi ha un rscó per a vosaltres, companya del Nord. Act la dona i el nen, act el vell i el ferit, ací, vora el nostre cor. Tots els companya que tinguin un llit o habitacle per a un refugiat, o que en una altra forma qualsevulla vulgu manifestar la seva solidaritat amb ells, s' de dirigir-se immediatament a Solidaritat Internacional Antifeixista, Via Durruti, 32 i 34, segon, Secretaria 48.

NOTICIES DE CINEMA

NOVAMENT SERA PORTADA A LA PANTALLA UNA OBRA DE JACINT BENAVENTE

El conegut director Francesc Elías, autor de "Bataplan", "Maria de la O" i "Bohemios", ha finalitzat l'adaptació cinematogràfica de la popular obra de l'il·lustre dramaturg Jacint Benavente, "No quiero! No quiero!". El guió ha estat llegit al Consell Superior Tècnic de Cinematografia, del S. I. E., i dintre breus dies començarà el rodatge de la pel·lícula.

Encara no coneixem els noms dels artistes que figuraran a l'obra; el que podem dir és que Benavente vindrà a Barcelona, convidat pel S. I. E. Films, per tal d'assistir al primer tomb de maneta de la filmació de la seva obra.

HA FINIT LA FILMACIÓ DE "LIBERACION"

L'actualitat cinematogràfica radica ara als estudis barcelonins. En tots s'hi adverteix una activitat extraordinària. Als Estudis S. I. E. de Montjuïc, ha finalitzat la filmació de la pel·lícula "Liberacion", que ha estat dirigida per "Amichatis", i en la qual Pèlix de Pomés té el paper principal. Al costat del popular artista actuen Isa Espana i Enriqueta Soler. Dintre pocs dies, aquest film serà exhibit en sessió privada per a la Premsa local.

El domicili de la Indústria de la Distribució

Fem públic que hem instal·lat provisionalment la nostra Secretaria a la Via Durruti, 30, primer, lletra F. E.

Per a adreçar-se per a tota mena d'assumptes sindicals.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

REDACCIO ADMINISTRACIO

I TALLERS:

Carrer Consell de Cent, número 202

Telèfons: Administració. 30293
Redacció 30327
Tallers 32571

ANY I

Barcelona, dilluns, 27 de setembre del 1937

NUMERO 187

«No vaig creure mai que dintre les idees i sentiments del catolicisme existissin elements que prestessin submissió a fets monstruosos», ha dit un frare evadit del camp facciós

Gibraltar, 27. — Procedent del camp facciós, ha arribat Manuel Cardona, qui pertanyia a la Comunitat de Frares Caputxins. És un jove de 23 anys, qui en el món religiós era conegut amb el nom de Germà Salvador.

Ha manifestat que, en esclatar el moviment rebel, exercia el seu ministeri a Saragossa, i després va recórrer altres capitals, entre elles San Sebastián i ultimament Santander.

Diu que s'imposà la cega submissió als feixistes per les autoritats eclesiàstiques, que conixeren els propòsits del feixisme, l'abast i significació del moviment.

Trobant-se a Saragossa, intentà fer-se escapol, amb el propòsit de passar a França; però li fou impossible de portar a cap el seu projecte, perquè a causa de les nombroses evasions hagudes, especialment per la frontera

de Navarra, no es permetia la sortida com no fos amb ordres concretes.

Els pitjors moments per a mi — ha dit — foren els que vaig passar en conèixer l'afusellament de gran nombre de sacerdots bascos, molta dels quals eren amics meus. Foren maltractats tots i els que no foren assassinats, se'ls condemnà a presidi.

No vaig creure mai que dintre de les idees i sentiments del catolicisme existissin elements que prestessin submissió a fets tan monstruosos, que desprestigiessin els ideals purs de la religió i són un atemptat als sentiments de pau i amor proclamats en la Doctrina.

En tots els llocs de la zona nord que he recorregut, es desmereix la personalitat del general Franco. Se'l considera molt inferior a Mola i molta

l'enfronten adluc amb Queipo de Llano.

Ha afegit que amb la proximitat de les nostres tropes a Saragossa, les autoritats de la capital aragonesa es troben intranquilles i un terrible nerviosisme ha fet presa en totes les gentes.

Malgrat els crims coneguts per a "depurar" les persones afectes a la causa de l'Espanya llegal, se sap que en gairebé totes les organitzacions polítiques i militars es troba arrodossada tal quantitat de gent identificada amb la República, que una infinitat de disposicions demostren la desconfiança en què es troben les autoritats faccioses, la qual cosa ha creat un sens fi de confusions i es tem que la calçada de Saragossa sigui fulminant així

que els nostres soldats se sentin més a prop.

Amb motiu de trametre tropes per a la defensa de Belchite i davant el temor que la població aprofités el moment de sublevar-se, s'estigué durant uns dies atemorint-la amb disparos de cano des del campament de San Gregorio, que xiulaven rasos damunt les cases.

Aquest frare, aconseguit anar a Càdiz, allegant que allí tenia familiars. El viatge el feu amb un bitllet d'anada i tornada per a evitar sospites. Des de Càdiz, passà a Algecires; i des d'allí, amb bitllet d'anada i tornada també, i amb el pretext d'unes compres, arribà a Gibraltar. — Febus.

NOTA INTERNACIONAL

BENET I ADOLF

Radament sembla incorrecte, som pessimistes quan mirem el Món a través de casa nostra. Voldríem gaudir de l'inefable optimisme encomanadís dels prohoms de la diplomàcia internacional, però, ja si gu perqué toquem de massa prop allò que a Londres, París i Ginebra es discuteix teòricament, o bé perqué la nostra posició social no té res de congeniable amb els senyors del Quai d'Orsay i del Foreign Office, el cas és que el panorama mundial el veiem cada dia més ombrívol.

Ara mateix, l'inflament que hom ha fet a l'entorn de l'entrevista Deibos-Bonascoppa i de la possible participació de tècnics italians en la discussió dels acords de la Conferència de Nyon, és de pèssim mal gust, sobretot tenint en compte que aquestes "demarches" són una hipòcrita manera de quedar bé, mentre Mussolini i Hitler, a Berlín, preparen els cops decisius per a aquest hivern.

Fixeu-vos-hi: totes les Cancelleries estan amb l'ai al cor, esperant allò que puguin dir o acordar els dos dictadors. Els acords de Nyon, el propòsit d'una conferència tripartita de part d'Anglaterra, les entrevistes Deibos-Bonascoppa i Eden-Duc d'Aosta, són totes un camp d'espera perquè el feixisme, una vegada més, pugui agafar la davantura. Certament, l'entencim poc aquesta mena de política de les grans democràcies europees, que, després de l'experiència de la nostra guerra, encara segueixen dubtant i perdent terreny.

Nosaltres sospitem que el "cesari" Benet i el "bell" Adolf arrodoraran llurs empreses imperialistes, encaminant-les definitivament a la consecució dels màxims objectius: junyir Europa sota llurs espases.

Solidaritat Internacional Antifeixista està junt amb els qui sofreixen; junt amb totes les víctimes del feixisme, sense mirar quin país tenen ni a quin país pertanyen, així com el sol escampa la calor de la seva justícia damunt els caps de tots els homes i sobre el ventre foned de la terra.

A Itàlia no hi ha indústries més florejents que les de guerra

El diari antifeixista italià "Giustizia e Libertà" publica la següent informació:

De Milà a Bèrgamo es treballava, abans de l'era feixista, en les activitats del camp; terres ben cultivades, voltades de pobles petits i ciutats riques en indústries i petites propietats. Allí hom sentia un plaçid benestar i la vida ciutadana es desenvolupava d'una manera ordenada i tranquil·la.

Després, tot ha canviat. La misèria ho envaeix tot. Els sense feina augmenten diàriament i la desesperació cundeix per tot arreu.

Els deutes no poden liquidar-se i els impostos de l'Estat absorbeixen totes les entrades. El terme mig de vida s'ha reduït al mínim i el consum de queviures és quasi nul. Les indústries han parat de treballar i solament resten les que treballen per a guerra.

Malgrat l'"agencament" dels obrers, tan escatellats pel "Duce", els obrers de diverses indústries, que avui es veuen obligades, si volen menjar, a treballar "per a guerra", cobren el miserable sou de dotze liras al dia, amb el qual no poden viure. El dictador s'aprofita d'aquesta misèria per

a tractar el poble italià com a veritable paria, i ho subjecta tot a la seva estúpida megalomania imperialista.

Amb aquest truc ha cercat la manera d'enfonsar la feina de les petites indústries i les activitats del camp en aquestes regions, per a obligar els treballadors a acudir a les oficines de guerra.

A la sortida de les respectives ciutats, solament recorden els signes de la més desoladora misèria. El camp sofreix i l'obrer no guanya per apaivagar la fam de la família; el comerç esllangueix; els productes del camp són retribuïts als camperols a preus irrisoris, mentre més tard són venuts a preus alts als consumidors. Es diu que no val la pena de dedicar-se al cultiu de les patates ni de recollir els fruits de la terra. Dona una gran pena el pensar que l'única font de benestar a Itàlia, és la que prové de la guerra, per a la qual centenars de milers d'obrers, sota el règim feixista, es dediquen a la fabricació de les armes que la dictadura prepara per a emprar-les contra els mateixos que les fabriquen i contra tot el proletariat d'Europa.

PERFILS

A L'ABAST DE CADA DIA

Davant el tomb que han pres els problemes internacionals després de la Conferència de Nyon, car ells per si sols gairebé determinen el curs de la nostra lluita bèl·lica, urgeix més que mai, a manera de vida o de mort, la realització eficient, positiva, real, de la unitat antifeixista. No és que patim de la dèria unitària, com si fos un màgic ungüent que tot ho remediés, sinó que l'únic suport del nostre esdevenidor de llibertat és la unitat, l'aplegament de tots els braços, de tots els caps, de tots els cors a la suprema exigència de sortir victoriosos de la tràgica contesa que estem vivint. No hi ha cap més camí, ni cap més recurs, ni altra mena de mitjà que possibiliti les garanties necessàries perquè esdevingui realitat invencible allò que vàrem començar heroicament el 19 de juliol del 1936.

Lleida, més enllà de les paraules fortes, però buides, dels discursos, de les manifestacions i dels pactes signats de cara a la galeria, ofereix un bell exemple d'unitat antifeixista. Tots els partits i organitzacions d'aquella gran vila han fet un pacte formal, responsable i de realització immediata que comprèn aquests dos aspectes fonamentals de la nostra vida: "no agressió" i coordinació de tots els problemes sindicals i polítics entre les entitats que constitueixen el Front Antifeixista. De fet, han superat l'etapa de les promeses, que gairebé sempre acabaven fent-se mútuament la traveta, per entrar definitivament en el pla de col·laboració i gestió pràctica, on els fets i les accions han de palesar l'esforç, la consciència i l'estima que cada sector sent per la causa comuna. No caben en aquest terreny els termes mitjans, ni la irresponsabilitat, ni el partidisme; cadascú ha de fer i donar allò que pugui davant l'ajut, el control i la fiscalització de la resta de col·laboradors antifeixistes. I si Lleida ha fet aquest gran pas, per què els altres pobles de Catalunya encara seguim intima-ment desunits?

Pensem que el remei als nostres greus dolors el tenim a l'abast de la nostra mà, a l'abast de cada dia. No cal esperar circumstàncies especials, i molt menys que, per l'escomesa del feixisme internacional, la derrota ens vingui a sobre i ens aixafi totalment. El triomf de la nostra guerra exigeix un sacrifici inigualable, i la base d'aquest sacrifici — la llibertat de demà — no més pot ésser la unitat antifeixista. Això, els nostres enemics ho saben millor que nosaltres.

J. Anselmo

«No estic disposat que Madrid, que és l'orgull d'Espanya, s'embruti a darrera hora amb una traïció», ha dit el general Miaja

Madrid, 27. — Ha tingut lloc al Dipòsit General d'Artilleria de Madrid un festival amb motiu de la inauguració del nou escenari i del grup artístic de cultura de la Llar del Soldat, de les esmentades dependències. Foren invitades a l'acte totes les autoritats madrilenyes, les quals acudiren a la festa, així com el general Miaja, qui va ésser rebut amb els honors corresponents.

Després d'un recital de poemes, va pronunciar breus paraules el regidor

d'Esquerra Republicana Serrano Batanero, qui estudià la importància que tenia en aquest acte hom representi una escena de "Doña Perfecta". Digué que hi ha dues Espanyes, la progressiva i liberal i l'Espanya hereva de la Inquisició. Gal·lós ha volgut simbolitzar en "Doña Perfecta" aquells que fan veure que es consagren a Deu mentre que en llurs actituds no ho demostren.

Després, ja companyia del Teatre Espanyol representà el "Responso lírico a Garcia Lorca", del poeta Alcazar.

El general Miaja pronuncià unes paraules, i digué que estaven reunint uns quants soldats que han d'incorporar-se a llurs bateries. Es als nous reclutes a qui, principalment, vull adreçar-me. Cal tenir molt de compte amb els traïdors. Ja heu llegit a la premsa el gran servei que hom ha dut a terme descobrint una organització que, encoratjada per qui ha passat a Santander i a Bilbao, volien repetir l'experiència a Madrid.

Jo sé que entre els nous reclutes que arriben a l'Exèrcit Popular, pot haver-hi alguns d'idees equivocades, però hi ha alguns d'idees

feixistes. Que vagin amb compte, perquè estic disposat a ésser inflexible i a aplicar tot el pes de la llei als traïdors que hi hagi entre nosaltres. Seré inflexible fins al grau màxim i no hi haurà indulgència per a ningú. No estic disposat que Madrid, que és l'orgull d'Espanya, Madrid, del qual hom parla amb admiració a tot Europa i a tot el Món, s'embruti a darrera hora amb una traïció. Tampoc no puc consentir que, després de deu mesos d'heroisme, els milers d'homes que lluiten als fronts de Madrid puguin veure's atacats per l'esquena. Cada soldat lleial, cada antifeixista de cor, s'ha de convertir en policia del seu company més pròxim. Cal estar amatent tothora, i quan hom vegi la més petita vacil·lació, la més lleu feblesa, que ho denunciï sense perdre un moment, perquè qui no faci això, ultra ésser un mal espanyol, serà un covard.

L'ovació tributada al general Miaja fou enorme.

Finalment, un sergent d'Artilleria pronuncià uns mots per a palesar la lleialtat dels artillers a la República i al poble.

Durant la primera quinzena de setembre han estat tramesos a Espanya 50.000 italians

"Il Nuovo Avanti" publica, en un dels seus últims números, el següent: "Durant aquesta dies han estat detinguts a Milà nombrosos operaris de Breda i de Marelli, per haver-se'n trobat en un d'aquests locals entapissats de fascistes antifeixistes. Els dies 4, 5 i 6 d'aquest mes han estat mobilitzats molts milers de camions negres, i a Milà, la Legió Carrocio, ha

mobilitzats han estat concentrats a les casernes, equipats a tota pressa, i han sortit immediatament. De Milà solament han sortit més de 10.000 camions negres, però altres desenes de milers han sortit d'altres regions de l'alta Itàlia. S'anuncià que dissabte, dia 11 de setembre, 19.000 camions negres embarcarien a Cioplotomocia

cap a Espanya. També surten d'altres indrets diversos contingents. En resum, són prop de 50.000 els homes que s'han tramés durant la primera quinzena de setembre cap a Espanya. Es diu als centres oficials que després de l'entrevista Mussolini-Hitler, s'anuncià oficialment l'expedició de 200.000 homes."